

veto

Onafhankelijk weekblad van de Leuvense student

België Belgique
P.B.
3000 Leuven 1
2/2817

afgifte: Leuven 1
weekblad - verschijnt niet van
juni tot augustus

Brede bachelors op Campus Kortrijk

Onderwijsvernieuwing of decreet omzeilen?

Vanaf volgend jaar moet het mogelijk zijn om na twee jaar taal- en letterkunde door te stromen naar het derde jaar communicatiewetenschappen. Wie start in rechten of geschiedenis kan na drie jaar een diploma politieke wetenschappen behalen. De nieuwe regeling richt zich in de eerste plaats op de Campus Kortrijk, maar zal ook in Leuven 'in het programmaboek staan'.

RUBEN BRUYNOOGHE & MAUD OEYEN |

Brede bachelors zijn hip. De K.U.Leuven speelt in op de trend en wil faculteitsoverschrijdende bacheloropleidingen organiseren. Binnen deze multidisciplinaire programma's kunnen de studenten kiezen voor een soort minor die uiteindelijk leidt tot een volwaardig diploma van een andere faculteit dan die van de basisopleiding.

Zo zal het vanaf volgend jaar mogelijk zijn om te starten in geschiedenis of rechten met een dergelijke minor politieke wetenschappen en na twee jaar door te stromen naar politieke wetenschappen. "Studenten die twijfelen tussen politieke wetenschappen en rechten kunnen hun keuze even uitstellen," aldus Paul Van Orshoven, decaan van de Faculteit Rechten. "Daarnaast is het een leuke focus. Ik studeerde zelf ook politieke weten-

schappen bij na rechten, nu zal het makkelijker worden om die twee te combineren."

CRUCIAAL

Een andere vernieuwing situeert zich bij taal- en letterkunde en communicatiewetenschappen. In taal- en letterkunde komen twee 'sporen': wie in het derde jaar met taal- en letterkunde wil doorgaan, volgt het bestaande programma. Wie wil doorstromen naar communicatiewetenschappen, vervangt in het eerste en tweede jaar 28 studiepunten taal- en letterkunde door vakken uit communicatiewetenschappen. Studenten die voor deze nieuwe 'doorstroomoptie' kiezen, en toch gewoon naar het derde jaar taal- en letterkunde willen, moeten die 28 studiepunten inhalen. Het gaat onder andere om de vakken *Europese literatuur en cultuur*, *Algemene Taalwetenschap 2* en *Algemene Literatuurwetenschap 2*.

"Op den duur is iedereen in zinnen bloten aan het kussen"

Black Mango - ofte Cubaanse slang voor "ontzettend lekker wijf" - is een verzameling van tien getalenteerde muzikanten. Songwriter Joppe Bestevaar heeft het over muziek tijdens kuisen en seks. Meer op pagina 8.

BRECHTE KEULEN

De twee sporen sluiten elkaar dus uit. Dit lijkt enigszins vreemd, aangezien studenten die vier vakken communicatiewetenschappen volgen, niet automatisch naar het derde jaar taal- en letterkunde kunnen doorstromen, ook al kozen ze voor taal- en letterkunde als opleiding.

Opmerkelijk is dat de geïnteresseerde student wel naar Kortrijk zal moeten trekken voor deze pro-

gramma's. Aan de K.U.Leuven Campus Kortrijk bestaat er geen Subfaculteit Sociale Wetenschappen. Door in de wél bestaande bacheloropleidingen taal- en letterkunde, rechten en geschiedenis een aantal vakken uit de niet aangeboden opleidingen politieke en communicatiewetenschappen aan te bieden, hoopt de K.U.Leuven een andere groep studenten aan te bo-

ren. Dat zou alvast goed nieuws kunnen betekenen voor de Subfaculteit Letteren in Kortrijk, die de laatste jaren haar inschrijvingscijfers dramatisch zag dalen (ter illustratie: dit jaar kozen er nog slechts twee nieuwe studenten voor Itali-aans).

"De opleiding taal- en letterkunde krijgt er een aantrekkelijk element bij doordat haar studenten de mogelijkheid hebben om verder te gaan in communicatiewetenschappen," zo zegt Emmanuel Gerard, decaan van de Faculteit Sociale Wetenschappen. Jan Beirlant, vicerector Campus Kortrijk, wijst ook op de voordelen voor de faculteit van Gerard: "Voor Pol&Soc is dit een manier om voet aan de grond te krijgen in Kortrijk."

GENT

Strikt genomen mag er aan de Campus Kortrijk geen Faculteit Sociale Wetenschappen worden opgericht. Is de hele operatie niet gewoon een manier om het decreet te omzeilen? "Door de flexibilisering zijn er heel wat nieuwe mogelijkheden gekomen waar we al een tijd op inspelen," verklaart Beirlant, die als gloednieuwe vicerector enkel nog wat strategische wijzigingen kon

(Vervolg op p. 2)

Studenten op de barricaden voor studentvriendelijker beleid

Het is even geleden, maar de studenten zijn nog eens boos. Directe aanleiding vormt de fietsrace die aanstaande donderdag georganiseerd wordt door de commerciële televisiezender EXQI. Op zich niets mis met een fietsrace, maar de manier waarop de stad Leuven dit commercieel evenement steunt, is vele studenten een doorn in het oog.

"Als de studenten een project binnenbrengen dat eigenlijk hetzelfde is als deze fietsrace, dan wordt dat afgekeurd wegens veiligheidsvoorschriften," zegt Dennis, een verontwaardigde studententegenwoordiger. "Dit keer was er niet eens een veiligheidsplan bij de politie binnengebracht. Blijkbaar was het al te laat om de race nog goed of af te keuren, en de organisa-

toren kregen er nog even 10.000 euro bovenop van het stadsbestuur."

"Het is toch absurd dat exact dezelfde activiteit voor exact dezelfde doelgroep niet aan dezelfde veiligheidsvoorwaarden moet voldoen als commerciële bedrijven dit organiseren?" klaagt ook Mattia, student Fysica. "Wij dienen onze aanvragen altijd mooi op voorhand in, terwijl organisatoren die enorm last minute zijn zich blijkbaar alles kunnen permitteren."

Denise Vandervoort, Leuvense schepen van Studentenzaken, reageert enigszins verbaasd. "Wij volgen altijd het advies van de politie. Als zij zeggen: dat kan op dat moment op die manier daar, dan kan het. Ik denk niet dat je kan spreken van twee maten en twee gewichten.

Het geld dat EXQI krijgt gaat niet naar de fietsrace zelf maar naar het opnemen van promotionele filmpjes die dan op die zender worden uitgezonden. Dit is gericht op het promoten van Leuven als sportstad."

"We geven LOKO ook subsidies die anderen niet krijgen. De stad pompt 25.000 euro in het Studentenwelkom, daarnaast steken we 230.000 euro in de buspas voor de studenten, we werken samen aan de studentenbrochure en andere promo. Als je al die sommen optelt, zit je aan een groot bedrag. We zijn op heel veel vlakken bezig met het profileren van Leuven als studentenstad en als universiteitsstad," aldus nog de schepen.

De Leuvense studenten roepen

via Facebook op tot een vreedzame protestactie op donderdag 10 december vanaf 20u op het Hogeschoolplein. Tijdens de protestactie zullen prijzen uitgereikt worden aan onder andere de best vertegenwoordigde kring, de best verklede kring en de kring met de creatiefste slogan.

"Ofwel is het feest voor iedereen, ofwel moet iedereen aan dezelfde strenge eisen voldoen. Het is een slag in ons gezicht dat andere organisaties voor hetzelfde project wél steun krijgen," klinkt het nog.

(MO) |

Meer info: zoek op 'protestactie Leuvense studenten' (Facebook).

(advertentie)

GROEPT
INTERNATIONALE HOGESCHOOL LEUVEN

WWW.GROEPT.BE
ENGINEERING • ENTERPRISING • EDUCATING

Veto trakteert:
Duotickets voor Mr. Oizo,
Aroma di Amore en
Uitgelezen!
(p 10.)

(Vervolg voorpagina)

doorvoeren in het bestaande dossier. “Wat we hier doen is niets nieuws, er zijn al een heleboel opleidingen met doorstroommogelijkheden in Kortrijk. Zo kunnen de studenten wiskunde doorstromen naar ingenieurswetenschappen, of de studenten chemie naar farmacie. We willen de Gentse collega's overtuigen dat dit hier past in een streven naar echte Bologna bachelors, waarbij de specialisatie zo lang mogelijk uitgesteld wordt.”

“De Faculteit Sociale Wetenschappen kan de studenten die het alternatieve traject gevolgd hebben vanaf nu toelaten, maar dan wel in

Leuven. In Kortrijk blijft het traject een opleiding uit de Faculteit Letteren,” benadrukt Luk Draye, decaan van die laatste faculteit. “De studenten die eventueel extra zouden komen, tellen in de eerste twee jaar mee als studenten aan de Faculteit Letteren. Als ze daarna doorstromen naar communicatiewetenschappen, tellen ze mee als studenten aan de Faculteit Sociale Wetenschappen.”

Het is nog niet duidelijk op welke wijze deze brede bachelors in Leuven zullen worden aangeboden. Normaal gezien bieden Leuven en Kortrijk dezelfde opleidingstrajec-

ten aan, maar het ziet er naar uit dat door moeilijkheden met de lessenroosters de brede bachelor in Leuven in de praktijk moeilijk wordt. “Leuven heeft een ontzettend groot aanbod, en dat maakt het niet gemakkelijk,” zegt decaan Gerard.

Of de nieuwe mogelijkheid ook veel studenten zal aantrekken, blijft afwachten. Rector Waer gaf tijdens een bezoek aan de algemene vergadering van LOKO afgelopen week nog aan dat “de numerieke problemen in Kortrijk niet mogen aangepakt worden zonder het pedagogisch project uit het oog te verliezen.”

Nieuw allocatiemodel K.U.Leuven Biomedische grote winnaar

Een universiteit draaiende houden kost geld, véél geld. Wie precies wat krijgt aan de K.U.Leuven is meer dan eens een punt van discussie. Een discussie die de voorbije weken opnieuw is gevoerd en vandaag, maandag, afgerond zou moeten worden in de Academische Raad.

RUBEN BRUYNNOOGHE & MAUD OYEYEN |

Het geld van de K.U.Leuven komt binnen via onder andere inschrijvingsgelden van studenten, bedrijfsfinanciering en niet het minst via overheidssubsidies. Eens dat geld in de grote universiteitspot zit, moet het echter intern herverdeeld worden over de verschillende universiteitsstructuren, in de eerste plaats over de drie verschillende universiteitsgroepen. De verdeelsleutel, officieel ‘het allocatiemodel’, is geen permanent gegeven. Het huidige model werd zes jaar geleden ingevoerd; de universiteit achtte de tijd nu rijp voor aanpassingen. Belangrijkste aanleiding daarvoor is het financieringsdecreet dat de geldverdeling over alle Vlaamse universiteiten bepaalt. De parameters die voor die verdeling gebruikt worden, zouden in de ogen van de universiteit ook intern mogen gelden.

MATTHEÛS

In vergelijking met vroeger houdt die nieuwe verdeling meer rekening met onderzoek. Concreet betekent dit bijvoorbeeld dat universiteitsgroepen die kwantitatief de meeste

papers publiceren ook meer geld zouden krijgen. Enkele decanen vrezden daarbij wel voor een mattheüseffect. Groepen en departementen die focussen op onderzoek krijgen sowieso al externe financiering voor (of door) het onderzoek dat ze voeren. Wanneer dat onderzoek ook nog eens extra beloond wordt door de overheid, worden die departementen nog rijker.

Dit betekent een structureel nadeel voor de Groep Humane Wetenschappen, die in vergelijking met de andere groepen sowieso al minder aanwezig is op onderzoeksvlak. Daarnaast beschikt deze groep ook (nog) niet over een sluitend systeem om het aantal publicaties te tellen, waardoor ze naast potentiële inkomsten grijpt.

Toch hoeft de Groep Humane Wetenschappen niet meteen te vrezden voor haar financiering. De grote studentenaantallen leiden tot een compensatie voor de inkomsten die ze misloopt wegens haar gebrek aan onderzoek; de groep zal er dan ook niet op achteruit gaan. De Groep Wetenschap en Technologie komt echter als het minst omvangrijk uit de telling. Karen Maex, vicerector van deze groep, zegt het zo: “Wij zijn van oudsher een groep

met veel onderzoek en weinig studenten. Dat zorgt ervoor dat onze groep ook gevoeliger is voor de financiering dan de anderen. Toch mag de achteruitgang die we maken tegenover het vorige allocatiemodel niet gedramatiseerd worden. Per slot van rekening heb ik in het College van Bestuur ook mee dit model, omwille van zijn financiële logica en transparantie, goedgekeurd.”

WINNAAR

De Groep Biomedische Wetenschappen zou uiteindelijk de grote ‘winnaar’ zijn in het voorgestelde nieuwe allocatiemodel. Dat is logisch wanneer men kijkt naar het aantal studenten en de gemiddelde kost van een opleiding, rekening houdend met het grote aantal labo's en met de praktijklessen die de studenten uit de Groep Biomedische Wetenschappen moeten doorlopen.

Doordat onderzoek zwaar doorweegt bij het toewijzen van de middelen, bestaat het risico dat binnen de verschillende groepen ook meer middelen aan onderzoek besteed zullen worden. Het is dan ook onduidelijk hoe de extra kosten aan onderwijsomkadering opgevangen zullen worden in alle faculteiten. Vorig jaar nog weigerden de decanen de vervroegde examenplanning in te voeren omwille van een gebrek aan middelen op dat vlak.

Splinter |

Hou het tof

Rationalisering — ‘het zo efficiënt mogelijk inzetten van de middelen’ — schijnt in werkelijkheid een psychologisch afweermechanisme te zijn. “Het verschijnsel treedt op als iemand onverwerkte gevoelens heeft en door verstandelijk en bewust redeneren tot een rechtvaardiging van zijn acties probeert te komen,” zegt Wikipedia, en Wikipedia heeft altijd gelijk.

Ik glimlach wat met de constatering, want ik ben niet de enige impulsieveling die eerst schiet en dan pas denkt. Op een goede dag overkomt het zelfs onze universiteit wel eens.

In tegenstelling tot de modale sterveling heeft de zetel van de wijsheid echter wel altijd haar toverwoord klaar, haar vijftienletterig, allesomvattend rationeel argument. ‘Flexibilisering’, en al het autoritaire goeds dat eraan vast hangt: brede bachelors, keuzevrijheid, en liefst in heel Europa. Spreek dat maar eens tegen.

CENTJE

Sta me even toe, vraag ik dan. Neem nu bijvoorbeeld de Subfaculteit Letteren in Kortrijk die wegens haar minimale studentenaantallen wel een extra centje kan gebruiken. Stel dat aan diezelfde campus in Kortrijk geen communicatiewetenschappen wordt gedoceerd, omdat er strikt genomen geen Faculteit Sociale Wetenschappen mag bestaan in Kortrijk. Gent is in de regio immers al de grootste speler en een nieuwe, veel kleinere faculteit oprichten met overheidsgeld lijkt geldverspilling. Onderwijs heeft immers een vaste kost, ongeacht de grootte van de faculteit. Enkel schaalvergroting zorgt dan voor de meest efficiënte middelenverdeling over de studenten.

Niet volledig overdacht, maar toch ook een beetje geniaal, zou een universiteit om die kritiek te omzeilen dan heel subtiel een opleiding communicatiewetenschappen in die kleine Letterenfaculteit kunnen inplanten.

De gevolgen van dat plan bieden voordelen voor beide facultei-

ten. De kleine Subfaculteit Letteren dicht aan en haalt zo wat broodnodige centjes binnen. De Faculteit Sociale wetenschappen op haar beurt krijgt dan de diplomabonus van de communicatiewetenschappers, die na twee jaar katholiek onderwijs, moe gekeken op het West-Vlaamse platteland, min of meer noodgedwongen hun studies vervolgen in Leuven en voor die laatstgenoemde faculteit kiezen om af te studeren.

MENGELMOES

Nu is er niets mis met mutualisme, begrijp me niet verkeerd, alleen zijn er bij opleidingen niet alleen faculteiten betrokken, maar draait het in de eerste plaats om de studenten. Als faculteiten een mengelmoes van letterenstudies en communicatiewetenschappen aanbieden onder de noemer ‘brede opleiding’, dan moet ik even slikken. Natuurlijk zijn er studenten met een gepast profiel voor die opleiding, maar er zijn er vast ook te vinden die een combinatie van fysica en opvoedkunde wel zien zitten. Het gros van de studenten zal echter ongetwijfeld gelokt worden door de doorstroommogelijkheid naar communicatiewetenschappen. Of het gedeelte letterenstudies hen wel boeit of zelfs wel haalbaar is, is dan maar de vraag. Echt letterkundig geïnteresseerden zullen dan weer veeleer hun richting *pur sang* volgen. Terecht trouwens, want om vanuit de ‘brede opleiding’ naar de derde bachelor taal- en letterkunde te kunnen doorstromen mag de student zomaar eventjes 28 studiepunten inhalen. Om dan te beseffen dat je bij Letteren als master ook bedrijfscommunicatie kan volgen zonder ook maar voor één studiepunten extra te moeten zwoeven. Flexibiliseren, *cool*, maar hou het wel rationeel, alsjeblief.

RUBEN BRUYNNOOGHE |

De auteur schiet voor hij denkt. Zijn geschreven opiniestukken zijn bijgevolg ‘quantité négligable’.

Digitale cursussen voor studenten met een functiebeperking “Elke fout is eigenlijk een fout te veel”

Studenten met een visuele functiebeperking kunnen, als ze dat willen, een digitale versie van hun cursussen verkrijgen. In Leuven moet men zich daarvoor naar de cel ‘studeren met een functiebeperking’ richten of anders rechtstreeks tot Acco zelf. Een volledig sluitende regeling lijkt er echter nog niet getroffen.

RUBEN BRUYNNOOGHE |

Het voordeel voor de studenten bij de cel ‘Studeren met een functiebeperking’ is de garantie dat gegevens vertrouwelijk blijven. Om een digitale cursus te kunnen ontvangen moeten de studenten enkel een attest tekenen waarmee beloofd wordt de auteurswetgeving te zullen respecteren. Acco heeft een soortgelijk attest, maar dat wordt naar eigen zeggen alleen gebruikt als studenten niet bij een centrale dienst terecht kunnen. “Zo is er in Antwerpen bijvoorbeeld helemaal

geen regeling aan de universiteit en moeten wij dat zelf organiseren. In Leuven kunnen we wel rekenen op een samenwerking met de K.U.Leuven,” aldus Bart De Prins, directeur-uitgever bij Acco.

Ondanks het bestaan van die samenwerking, werd de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie (LOKO) het voorbije semester opgeschrikt door de vaststelling dat Acco ook in Leuven het heft in eigen handen begon te nemen. Vincent Boulanger van ‘diversiteit’ binnen LOKO: “Wij kregen vanuit de cel melding dat Leuvense stu-

denten bij Acco zelf een attest moesten ondertekenen en niet bij de centrale dienst in Leuven. Uiteindelijk bleek dat Acco eenzijdig de voorwaarden voor het verstrekken van een digitale cursus had verstrengd. Daarop de onderhandelingen bijna drie maanden bevrozen is verkeerd, zeker omdat de student daar de dupe van was. Misschien is er slecht gecommuniceerd, maar elke fout is er op zich een te veel.”

CURSUSDIENSTEN

Bart De Prins zelf zegt niet op de hoogte te zijn van enige fout. “Als studenten in Acco zelf vragen om raad sturen wij hen door naar de bevoegde diensten van de universiteit. Nogmaals, enkel studenten die niet terecht kunnen bij een centrale dienst bedienen wij persoonlijk. Als

bepaalde hogeschoolstudenten niet terecht kunnen bij de universiteit is het niet ondenkbaar dat er zo'n attest is opgesteld met die student.”

De cel ‘studeren met een functiebeperking’ zelf blijft voorlopig aan de oppervlakte. Maandag is er immers overleg met Acco zelf om een beter geregelde dienstverlening en de cel wil alle mogelijkheden open laten. Bovendien wil de cel een databank aanleggen met digitale cursussen, zodat de studenten nog efficiënter kunnen bediend worden. Digitale cursussen zouden niet meer via cd of een andere gegevensdrager moeten worden meegegeven, maar enkel een beveiligde login zou moeten volstaan. Uiteraard kunnen studenten dan enkel de cursussen bekijken die ze ook effectief hebben aangekocht. Koen

Neyens, hoofd van de dienst vertelt: “Ondertussen hebben we al een akkoord met de Universitaire Pers. Het is bovendien de bedoeling om ook met de cursusediensten van de verschillende faculteiten een akkoord af te sluiten.”

Ook LOKO kijkt vol verwachting naar het overleg van maandag. “Wij geven het overleg nu alle kansen. Als er uiteindelijk toch niets uit de bus zou komen, dan moeten we wel onze standpunten harder duidelijk maken.”

Wat de cursusediensten betreft staat LOKO achter het plan van de Cel ‘studeren met een functiebeperking’. Vincent: “Nu moeten we alleen nog alle kringen overtuigen om mee te werken. Maar dat mag geen al te groot probleem vormen.”

Jong Gezond Verstand en Vlaams Belang Jongeren rond de tafel

De Forza Flandria op de proef gesteld

Voor de derde week op rij schoven twee voorzitters van de nationale jongerenpartijen aan voor een babbel. Verbonden door de voorliefde voor krasse taal en een atypische stijl, zaten Jong Gezond Verstand en Vlaams Belang Jongeren ditmaal rond de tafel. Zij zeggen wat u denkt? Dat het een geanimeerde discussie zou worden, stond in de sterren geschreven.

LAURENS CERULUS & MATHIAS VANDEN BORRE |

Veto: *Wat is, kort beschreven, de ideologische grondslag van jullie jongerenpartij?*

Dimitri Nicoli, Jong Gezond Verstand: «Jong Gezond Verstand is ontstaan vanuit Lijst Dedecker, een liberale partij. Een individu moet genoeg ruimte krijgen om beslissingen te nemen.»

“Wat voor de ene racisme is, is voor de andere vrije meningsuiting”

Barbara Pas, Vlaams Belang Jongeren: «Het Vlaams-nationalisme is de kapstok waaraan wij ons programma ophangen; de rode draad. Wij zijn volksnationalisten en zijn ervan overtuigd dat de onafhankelijke staat Vlaanderen broodnodig is. Daarnaast moet Vlaanderen sociaal en veilig zijn en leggen we de nadruk op de Vlaamse identiteit.»

Veto: *Jong Open VLD verdedigt het liberalisme. Is Lijst Dedecker nóg liberaler?*

Dimitri: «Wij van Lijst Dedecker vinden dat Open VLD helemaal niet liberaal meer is. De destijds gepredikte burgermanifesten en dergelijke zijn nooit opgevolgd. Dat is geen liberalisme meer. Meteen

ook de reden waarom onze frontman, Jean-Marie Dedecker, vertrokken is bij de Open VLD.»

VLAAMSCH

Veto: *Jullie staan beiden voor een Vlaamse onafhankelijkheid. Is die onafhankelijkheid een doel of een middel?*

Dimitri: «Wij benaderen Vlaanderen vanuit het economische standpunt. Voor ons is onafhankelijkheid

een middel om economisch sterker te kunnen staan en een betere maatschappij te kunnen vormen. Wij als jongeren zijn een stap verder gegaan dan de moederpartij: wij gaan namelijk resoluut voor een onafhankelijk Vlaanderen.»

Barbara: «Het is een doel maar geen doel op zich. De partij is voor mij een middel om een onafhankelijk Vlaanderen te bereiken. Wij willen gerust solidair zijn met andere volkeren, maar in de eerste plaats telt solidariteit binnen ons eigen volk.»

Veto: *We vonden in jullie standpunten als jongerenpartij geen enkele verwijzing naar 'milieu'. Is Kopenhagen een illusie?*

Barbara: «Wat mij betreft, is er

rond de kwestie milieu te veel een hype gemaakt. Dat is een typisch thema dat door links wordt opgeëist, terwijl wij hier ook wel wat rond werken. Waar wij nu wel met scherp op schieten, zijn de ecotaksen om de begrotingen aan te vullen.»

Dimitri: *(knikt)* «Hetzelfde over kernenergie. Als we daar mee ophouden, ben ik ervan overtuigd dat dit licht niet lang meer zal branden. We moeten investeren in alternatieven, maar die zijn op dit moment nog niet sterk genoeg om te voldoen aan de vraag.»

STAATSVIJAND

Veto: *Algemene termen als “gezond verstand”, wie is daar tegen?*

Dimitri: «Iedereen denkt dat hij gezond verstand heeft. Maar als men naar de voorbije twintig jaar gaat kijken, is er niet met gezond verstand geregeerd geweest.»

Barbara: «Maar jullie frontman gaat er wel prat op dat hij een populist is. Ik denk dat dat het grootste verschil is tussen ons. Jullie zijn een éénmanspartij en een samenraapsel.»

Dimitri: «Populair en populisme wordt de dag van vandaag verward. De term populist heeft een zeer negatieve bijklank, maar is niet noodzakelijk slecht.»

Veto: *Het Vlaams Blok is dan weer veroordeeld voor racisme.*

Barbara: «Dat is nu net een deel van het democratische deficit. Wij zijn monddood gemaakt omdat wij de Belgische staat kapot willen, omdat wij staatsvijand nummer één zijn. Je mag niet provoceren en niet kwetsend zijn, maar dat is de richting die wij uit willen. De uitspraak over “de pocket van

Mohammed” (van Filip Dewinter, red.), die was nodig om iets op de politieke agenda te krijgen. Provoceren werkt dus soms.»

Dimitri: «Wat voor de ene racisme is, is voor de andere vrije meningsuiting. Voor ons ligt de grens bij het aanzetten tot geweld. Soms moet

onderhandelen, is dat om te discussiëren hoe we gaan scheiden en wat dat moet kosten. Wij gaan geen *depanneur* spelen zoals de N-VA dat heeft gedaan. Wij proberen het cordon sanitair te doen sneuvelen, eerst op gemeentelijk niveau, dan op Vlaams niveau als dat kan.»

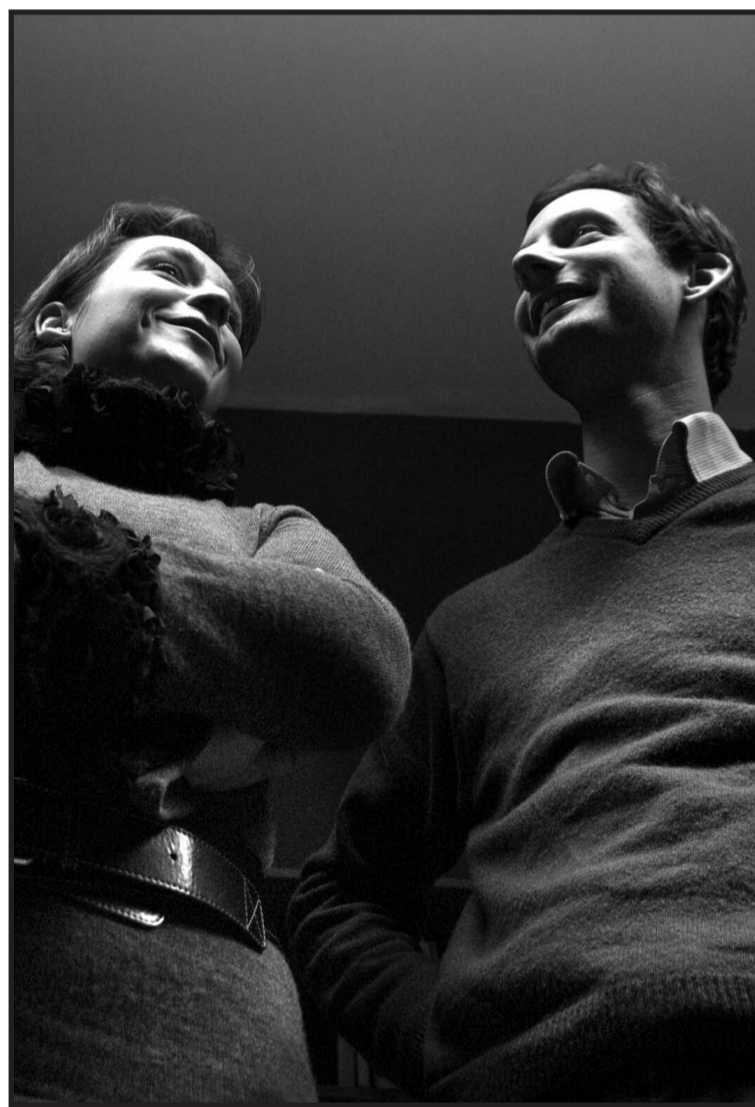
“De milieukwestie is een hype”

men choqueren om de mensen wakker te maken.»

Veto: *Stoort het dat jullie waarschijnlijk nooit het beleid vanuit de coalitie zullen kunnen sturen?*

Barbara: «Zeg nooit nooit. Maar wij hebben geen ambitie op Belgisch niveau. Als we op dat niveau

Dimitri: «Ik denk dat een oppositie twee taken heeft: enerzijds wanpraktijken aanklagen, anderzijds voor de eigen winkel spreken. Het is de taak van de oppositie om iedereen scherp te houden. Al zouden we nog liever mee aan tafel zitten om de zaken mee te regelen.»

THOMAS VAN OPPENS

Docentenevaluatie geëvalueerd

Waar zijn de resultaten?

Afgelopen zomer vond voor de tweede keer de twejaarlijkse docentenevaluatie plaats. Studenten konden hun cursussen én hun proffen cijfers geven. In oktober werd de online bevraging afgerond. De beoogde respons van vijftig procent werd niet gehaald.

MAUD OEYEN |

Alle studenten aan de K.U.Leuven werden opgeroepen hun stem te laten horen en online de evaluatieformulieren in te vullen. Deze formulieren bevatten vragen over alle vakken die de studenten in het afgelopen academiejaar hebben gevolgd. Via cijfers en in sommige gevallen ook open commentaarvensters kon men feedback geven. Deze feedback werd afgelopen maand besproken in de verschillende POC subcommissies. Deze subcommissies zijn raden met een tijdelijke en beperkte opdracht waarin de programmadirecteur, een vertegenwoordiger van het ZAP, ABAP en ten minste twee studenten zeten. Binnen een dergelijke subcommissie heerst absolute vertrouwelijkheid. Daarna worden de besluiten die getrokken worden uit de bevraging gecommuniceerd naar de POC. Het is echter de vraag of de commentaar van de bevragingden wel voldoende representatief is. Immers, slechts 38 procent van de studenten nam uiteindelijk deel aan de grootschalige evaluatie.

Volgens Maarten Rabijns, studentenvertegenwoordiger van

LOKO in de Onderwijsraad, wordt er per vak gekeken of de responsgraad boven de 50 procent ligt. Als dat het geval is, komt het advies van de subcommissie in het dossier van de titularis terecht. Zo niet, dan formuleert de subcommissie eventueel een niet-bindende aanbeveling.

FEEDBACK

Maarten ziet verschillende oorzaken voor de beperkte respons. “De vragenlijsten zijn vaak omslachtig en lang. Studenten zien soms ook gewoon het nut niet in van de evaluatie. Het is een groot probleem dat er nauwelijks terugkoppeling is naar de studenten. Ze weten ten eerste niet hoe de resultaten verwerkt worden en de procedure is onduidelijk. Ten tweede worden de adviezen aan de docenten op geen enkele manier teruggekoppeld naar de studenten. Ze weten dus nog altijd niet hoe het nu effectief gesteld is met het onderwijs dat we genieten aan de K.U.Leuven. We zullen binnen de Onderwijsraad eens moeten bekijken hoe we die evaluatie kunnen herdenken en welke mogelijkheden tot meer terugkoppeling er eigenlijk zijn.”

“Na de bevraging volgt er wel

degelijk een serieuze feedback,” aldus professor Tine Baelmans, vicerector Studentenbeleid. “De resultaten worden besproken in de POC's en er wordt in detail ingegaan op de cursusinhoud en zelfs de aanpak van de prof. Dat de studenten niet erg gemotiveerd zijn om die enquête in te vullen ligt misschien eerder aan de geringe interesse van de modale student. Dat hangt samen met de studentenwerking: de studentenvertegenwoordigers binnen de POC's zijn geïnteresseerde studenten, maar zij slagen er niet altijd in om voldoende interactie te hebben met hun achterban en zo ook terug te koppelen naar alle medestudenten. Het is voor die vertegenwoordigers dan ook moeilijk om de hele groep te vertegenwoordigen en zich niet uitsluitend op eigen ervaringen te baseren. Ik zie geen andere manier dan de terugkoppeling uit te werken via de vertegenwoordiging.”

Moeten de kringen dan de uitkomst van de docentenevaluatie openbaar maken? Baelmans: “Openbaar maken ligt moeilijk, maar wat op een POC verteld wordt, is niet geheim. Ik ben er persoonlijk niet voor te vinden om de individuele feedback die naar de docent is gegaan openbaar te maken, maar men kan toch gerust in algemene bewoordingen terugkoppelen wat bijvoorbeeld de consequenties zijn voor vakinhouden.”

Universiteit Utrecht heft eigen onafhankelijke krant op

U-blad, de krant van de universiteit Utrecht, zal per 1 januari 2010 verdwijnen. Het College Van Bestuur van de Nederlandse universiteit acht het niet langer noodzakelijk een eigen papieren uitgave met onafhankelijke redactie te verzorgen. Volgens de universiteit kan er in de plaats een digitaal medium met een veel kleinere redactie komen. Eerder werd de verschijningsfrequentie al teruggebracht van wekelijks naar tweewekelijks. Dat alles kadert in de besparingsronde die het gevolg is van de economische crisis.

Ondertussen kwam het protest tegen de beslissing al danig op gang. Ook de studentenvertegenwoordigers springen in het verweer tegen de afschaffing van het blad. Max Patelski, studentlid van de Universiteitsraad, verklaarde dinsdag in NRC Handelsblad dat

de universiteitskrant op papier én onafhankelijk moet blijven. “Een website kan nooit een papieren krant vervangen,” zo zei hij.

De Utrechtse hoogleraar Frits van Oostrom benadrukte in dezelfde krant dat een universiteitsblad altijd kritisch en onafhankelijk dient te zijn. “Een universiteit is geen bedrijf, het is een instelling van de vrijheid. Daar hoort het vrije woord bij. Voor een universiteit is een papieren uitgave onontbeerlijk.” Professor Van Oostrom reikte vorige week nog als juryvoorzitter de Gouden Luis in de Pels uit, de prijs voor de beste Nederlandse universiteitskrant.

De Universiteit Utrecht zal de eerste Nederlandse universiteit zijn zonder papieren krant.

(MO) |

Vernieuwingen Fochplein gepland voor de zomer

Afgeleefd, versleten en verloederd

Het is reeds langer geweten: het Fochplein heeft zijn tijd gehad. In een stad als Leuven, waar het laatste decennium vernieuwingen schering en inslag waren, blijft het Fochplein achter de feiten aanlopen. Dit 'tandwiel van de Leuvense binnenstad' moet dringend gesmeerd worden, zo niet vervangen. Na jaren van discussie, al te vaak over 'gustibus et coloribus', is er voor deze zomer dan toch verandering op til.

LAURENS CERULUS |

Aan de vernieuwing van het Fochplein is de laatste tien jaren heel wat inkt verspild. Het debat laaide al eens op in 2006, toen het toenmalige ontwerp op verzet stootte. Het lokte zelfs een schuchtere poging uit tot het afdwingen van een referendum. Begin 2009 werden nieuwe plannen bovenaan op de politieke agenda geplaatst, die het starten van de werken in augustus 2010 vastlegden. Het centrum van Leuven in blijde verwachting van, nog maar eens, een nieuw kind.

Het nieuwe Fochplein krijgt in de eerste plaats ademruimte. In tegenstelling tot de plannen van 2006, werd namelijk geopteerd voor het vrij houden van het zicht op het stadhuis vanuit de Bondgenotenlaan. Ten tweede zal de vernieuwing consequenties hebben voor de hele binnenstad. Zij gaat bijvoorbeeld gepaard met een volledige herinrichting van de pu-

blieke ruimte op het plein, met het autovrij maken van het begin van de Tiensestraat en met een herstelling van het bus-, auto- en fietsverkeer. Ook Fonske zal zijn benen moeten strekken en zal een aantal meter verhuizen.

MUZIEK

Dat de stad Leuven bij deze vernieuwingen rekening zal moeten houden met zijn studentenbevolking, spreekt voor zich. Dat het begin van de Tiensestraat winkelwandelstraat zou worden, is alvast goed nieuws voor de fakbars daar gelegen. Maar vooral de fietser kan baat hebben bij de vernieuwing van het nu erg fietsonvriendelijke Fochplein. De stad plant de aanleg van een ondergrondse fietsstalling met ruimte voor ongeveer 560 plaatsen. Net zoals de stalling aan het station, zal ook hier de medewerking van Velo gevraagd worden voor het beheer van de stalling en het installeren van een fietspunt. Klinkt als muziek in de oren van

studenten?

De Leuvense studentenvertegenwoordiging LOKO is gematigd positief over de plannen van Stad Leuven. "Wij hopen dat de stad rekening houdt met de noden van de studenten in deze vernieuwing. Bijvoorbeeld de beschikbaarheid van de fietsstalling, ook doorheen de nacht, is belangrijk," dixit Michiel Uwaert, vertegenwoordiger van Velo. "De plannen voor de Tiensestraat zien wij echter als positief voor de studenten."

LUIHEID

De Leuvense burgervader Louis Tobback, laat in geheel eigen stijl graag zijn licht schijnen op de kwestie. "Het Fochplein is afgeleefd, versleten, verloederd. Als je wil, kan ik zo nog wel wat adjectieven verzinnen. Ik was voorstander van het ontwerp dat voorlag in 2006. We hebben ons toen neergelegd bij de *vox populi*, die het blemmeren van het zicht op het stadhuis niet aanvaardde. Maar de discussie over dat zicht en het al dan niet openlaten van de ruimte, dateert al van na Wereldoorlog I. Daar kan men dus over twisten."

Tobback kadert de bouw van de fietsstalling in een bredere aanpak van de fietsgebruiker. "De psychologische realiteit is dat de

fietserkes het liefst van al mijn kantoor zouden willen binnenrijden. Of de winkel, of het café, *enfin*. Neem nu de sportoase: daar staan nieuwe fietsstallingen, maar de fietsers zouden hun fiets desnoods

dering door te voeren. Tobback lobbyt al geruime tijd voor een andere naam voor het plein: "Men moet geen pacifist zijn om dat soort heren af te keuren, hé. Noem dat in deze tijd het 'Europaplein' of zoiets.

"De 'fietserkes' in Leuven lijden aan een vorm van luiheid"

in de draaideur parkeren als het kon. Dat is een vorm van luiheid, maar ik ben er ondertussen eerder filosofisch over geworden."

De burgemeester buigt die filosofie in het kader van het Fochplein dan toch erg vlot om tot een beleid met de harde hand: "Er komen overdekte, bewaakte stallingen maar dan moet men zijn fiets niet meer tegen de Sint-Pieterskerk smijten. Diegene die dat nog doet, vindt zijn fiets niet meer terug." Een gewaarschuwd student is er twee waard.

VON DRAISPLEIN

De vernieuwingen aan het Fochplein zouden wel eens de gewenste gelegenheid kunnen zijn voor burgemeester Tobback om de door hem gesteunde naamsveran-

dering door te voeren. Maar Maarschalk Foch en heel dat clubje van Pétain, van dat soort slaag hoef ik niet te weten."

De naamsverandering laat echter ook de Leuvenaars niet koud. Naast de verschillende stemmen tegen de naamsverandering, vindt men op het internet ook enkele voorstellen terug voor een nieuwe naam. Groen! Leuven lanceerde bijvoorbeeld het voorstel 'Sophie Scholl-plein', naar een Duitse verzetsstrijdster. Ook 'Karl von Draisplesplein', genoemd naar de uitvinder van de fiets, verdient een bescheiden aanhang op de netwerksite Facebook. Over smaken en kleuren discussieert men niet. Als u zich toch geroepen voelt: genoeg gelegenheden te vinden op het *world wide web*.

Foute chocoladeletters

"Battle of the Sints"

U heeft als brave student ongetwijfeld ook nog uw schoentje gezet dit weekend. Al zijn we daar eigenlijk een beetje te oud voor. De traditie van het schoenensetten dateert uit de 15de eeuw. Toen werd echter, in tegenstelling tot vandaag, de buit wél onder de armen verdeeld.

BET BOSSELAERS & IDE SMETS |

Dit solidariteitsprincipe heeft de tand des tijds niet doorstaan. Veel

van het geliefkoosde, chocolade schoenvulsel wordt vandaag de dag - ironisch genoeg - geproduceerd door kleine boeren die er

amper een stuiver voor krijgen. Daarom trok Oxfam Novib (een ngo die deel uitmaakt van Oxfam International) in Nederland op pad met de Groene Sint. Samen pleitten ze voor duurzame chocolade en een eerlijke cacaohandel. Vooral supermarkketens als Aldi, Lidl en Hema kregen de roe, omdat slechts een

paar procent van hun chocolade eerlijk wordt vervaardigd. In Nederland is voor de 19 miljoen oneerlijke chocoladeletters gelukkig al verbetering op til tegen 2012, maar België loopt nog achter, aldus Frank Mechielsen van Oxfam Novib.

Veto: Hoe kunnen jullie duurzame van niet duurzame chocolade onderscheiden?

Frank Mechielsen: «Gecertificeerde chocolade wordt extern gecontroleerd volgens vastgelegde criteria; we weten hoe die tot stand komt. Bij reguliere cacao gebeurt dat niet en weet je dus niet of de boeren loon naar werk krijgen. Er zal ook wel chocolade bij zijn waar niets mee aan de hand is, maar we weten dat de boeren een lage prijs krijgen en dat er vaak kinderen in slechte omstandigheden aan meewerken.»

Veto: Bepaalde winkels in Nederland beloofden om in 2010 alleen nog duurzame chocolade te verkopen. Zal dit ook in België gebeuren?

Mechielsen: «Oxfam België zal in februari 2010 ook een campagne starten, maar bij jullie is de situatie anders. Belgen houden meer van kwaliteitschocolade. Er zijn dus hogere eisen qua smaak en daar betaalt de Belg voor. Hopelijk zullen de merken overtuigd kunnen worden om eerlijke chocolade aan te bieden en zal het publiek volgen.»

PRALINES

Veto: Waarom heeft de zaak in Nederland zoveel persaandacht gekregen?

Mechielsen: «We zijn al een jaar of zeven bezig met gesprekken met bedrijven, en we werken samen met Oxfam International. We hebben ook partners in de cacao-industrie in West-Afrika die wij ondersteunen, dus dat speelt allemaal mee. In maart hebben we alle bedrijven

geïnformeerd over hoe ze eerlijke chocolade kunnen aanbieden. Heel weinig bedrijven zijn daar op ingegaan, zo bleek uit ons onderzoek. We hebben dan een harde campagne gevoerd met de vier bedrijven die slecht scoorden: Aldi, Lidl, Hema en Jamin.»

Veto: Hoe hebben jullie die winkels proberen te overtuigen?

Mechielsen: «Ze kregen slechte reclame door onze campagne natuurlijk en ze streefden ook naar een handelsperspectief. Wij hebben gezegd 2010, maar voor sommigen werd dat moeilijk, want zij moeten er nog aan beginnen. Zij stelden dan 2012 voorop. Die chocoladeletters, daar wordt ook maar vier procent van de cacao in Nederland in verwerkt. Wij streven ernaar de hele chocoladesector eerlijk te maken. We beginnen met de letters omdat dat iets symbolisch is in Nederland. Een beetje zoals de pralines in België.»

HULPSINT

Veto: "De Groene Sint heeft verwar-ring gezaaid", stond te lezen in De Telegraaf. Was dat zo?

Mechielsen: «Nee. De Telegraaf vond dat gewoon een leuk artikel. Ons antwoord daarop is dat de Groene Sint een hulpsint is, en we gaan niet naar plaatsen waar veel kinderen zijn. Eén keer kwamen we een kind tegen, en hebben we uitgelegd dat de Sint zo veel aan z'n hoofd heeft met al die cadeautjes die eerlijk een duurzaam moeten zijn. Dat snappen de kinderen wel en de groene kleur komt natuurlijk van Oxfam. We hebben met die groene Sint dus helemaal geen problemen gehad. Toen we naar de Lidl gingen, had de financiële directeur zich wel als een rode Sint verkleed. Toen kregen we een soort *battle of the Sints*.»

Consumentenonderzoek: verdien 8 euro per deelname!

Het consumerlab zoekt proefpersonen om tijdens de volgende maanden deel te nemen aan experimenten. De experimenten bestuderen typisch consumentengedrag. Voor één uurtje medewerking ontvang je 8 euro, via overschrijving op je rekening.

Registreren op <http://econkuleuven.sona-systems.com/>

Faculteit Economie en bedrijfswetenschappen

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

www.kuleuven.be

Morgenstond (6): Sarah Smits**“Ik wil niet naar het buitenland om op hetzelfde niveau te spelen en meer te verdienen”**

Dat mannen niet kunnen luisteren en vrouwen geen kaart kunnen lezen, is een cliché. Dat sportmannen meer aandacht krijgen dan vrouwen een commercieel onderbouwde ongelijkheid. Dat het idealiter anders moet, bewijst Sarah Smits. Zij combineert topvolley met hogere studies Psychologie. Serve – Volley – Smash – Smits.

PHILIP GALLASZ |

Veto: Hoe word je door de K.U.Leuven gesteund als topvolleybalster?

Sarah Smits: «Ik heb het topsportstatuut A waardoor ik niet naar de les hoeft te gaan en mijn examens kan spreiden. Dit kwam in mei en juni zeer goed van pas omdat we met de nationale ploeg een heel druk programma hadden. Dit jaar doe ik voor mijn stage onderzoek in sportpsychologie. Ik werk op het sportkot, vlakbij de trainingsfaciliteiten en heb flexibele uren. Ik ben dus best tevreden.»

Veto: Wat kan beter?

Sarah: «Mijn examens verplaatsen verloopt soms stroef. De faculteiten buiten het sportkot hebben minder weet van ons, topsporters. Mijn statuut spreekt normaal vanzelf maar meestal is een uitgebreidere uitleg vereist en heerst er achterdocht. Deels logisch, want ze komen veel

minder in contact met topsporters.»

MINDGAMES

Veto: Haal je op het volleybalveld mentaal voordeel uit je studies psychologie?

Sarah: «Mentaal sterker zou ik niet zeggen. Ik heb inzicht in groepsprocessen, waardoor ik teamgenoten motiverend kan beïnvloeden. Ik weet hoe mensen op negatieve reacties van de coach reageren. Door zijn woorden anders te formuleren, kan ik zijn kritiek ombuigen naar een motivatie.»

“Mijn examens verplaatsen verloopt soms stroef”

Veto: Speel je soms ‘mindgames’ met je tegenstander?

Sarah: «Volleybalteams worden ge-

scheiden door een net. Voetballers bijvoorbeeld hebben direct contact en kunnen hun tegenstander iets influisteren. Als je voor het net tegenover elkaar staat, wordt er niet veel gezegd. Bij de mannen gebeurt dat soms wel, denk ik. Misschien moet ik het eens proberen.»(lacht)
Veto: Bij Kieldrecht spelen heel veel jonge vrouwen. Is die verjonging een algemene tendens in het vrouwenvolleybal?

Sarah: «Een drietal jaar geleden was de Belgische competitie sterker, maar enkel door een overvloed aan buitenlandse volleybalsters. Allemaal uitstekende speelsters waarmee men Europees succes boekte, maar er waren amper Belgische meisjes. Tegenwoordig trekt men de kaart van de eigen jeugd en werkt men samen met de volleybal-school in Vilvoorde. De beste jeugd-

titie is dan wel omlaag gegaan, dat van de Belgische speelsters gaat omhoog.»

Veto: Vrouwenvolleybal en vrouwen-sport in het algemeen, krijgt minder media-aandacht dan man-sport.

Sarah: «Onterecht, want wij trainen even hard. De nationale vrouwen-volleybalploeg heeft het Europees Kampioenschap gehaald, de mannen niet. En toch krijgen zij meer aandacht. Een collega op mijn stage vroeg mij waar ze mijn wed-

strijden kan bekijken, maar die worden gewoon niet uitgezonden. Mijn oproep luidt dan ook: meer aandacht voor vrouwen!»(lacht)

Veto: Wil jij ooit naar het buitenland?

Sarah: «Voorlopig amuseer ik mij in de Belgische competitie. Hoe ouder ik word, hoe beter ik mij in een begeleidingsrol van jongere speelsters voel. Ik wil niet naar het buitenland om op hetzelfde niveau te spelen en meer te verdienen. Dan werk en speel ik liever hier.»

Studenten die feesten, ook een financiële kater?**Uitgaansleven kost 15 tot 25 euro**

Nog twee weken en dan is het kerstvakantie! Of bloktijd, zoals u het zelf wil noemen. Tot dan is er echter nog tijd genoeg om eens stevig uit de bol te gaan. Veto onderzocht daarom, op eigenzinnige wijze, wat de gemiddelde student aan zijn fuifleven besteedt.

FRANK PIETERMAAT |

Hoewel Veto over een groot aantal werknemers en een zeer professionele organisatie beschikt, hebben wij toch niet de middelen van onze Alma Mater om een grootschalig onderzoek te doen naar het uitgavenpatroon van de Leuvense studenten. Daarom kozen wij ervoor om het nuttige aan het aangename te koppelen en op donderdagavond, traditioneel de favoriete avond voor studenten om uit te gaan, op onze eigen manier een onderzoekje op te zetten. Hier en daar bevroegen wij enkele studenten en ons observerend oog deed de rest.

CATEGORIEËN

De studenten die uitgaan, kunnen meestal in drie categorieën opgedeeld worden. Zo zijn er de studenten die de Oude Markt opzoeken, studenten die liever in de fakbars vertoeven of zij die verkiezen om naar een td te gaan. Natuurlijk zijn er ook studenten die graag meerdere van deze opties combineren, al vormen zij vaak een minderheid.

Laten we beginnen met de eerste groep, studenten op de Oude Markt. Deze groep beschikt vaak over iets meer geld om uit te geven of drinkt die avond zelf wat minder. Populaire uitgaansplaatsjes op de Oude Markt zijn hoofdzakelijk *Louvain Louvain* en *Karentent*. Toch lijkt de Oude Markt wat van zijn aantrekkelijkheid te verliezen bij de jongere garde, die de Oude Markt vaak bekijken als plaats om ‘de laatste te gaan drinken’. Ook geliefd bij studenten zijn de kebabzaken in de buurt van de Oude Markt, zoals

Antalya en Ali Baba. Uit onze rondvraag bleek dat bijna de helft na een nachtje stappen met veel plezier hun laatste euro’s neertellen voor een smakelijk stukje kebab of zelfs nog voor een klein bakje friet.

BUDGET

Vervolgens gaan we over naar de groep studenten op td’s. Hier schommelt het budget vaak rond twintig euro. Al moet hierbij wel rekening gehouden worden met de inkomprijs, vaak een drietal euro, en met de prijs van de drank, die meestal anderhalve euro bedraagt. Toch lijken de meeste studenten hier geen problemen mee te hebben, al hangt dit in grote mate af van de sfeer en de muziek van de td zelf.

Bij de fakbargangers vinden we vooral veel kotstudenten terug met een kleiner budget. De goedkope prijs van de pintjes en andere dranken is hier vanzelfsprekend de grootste verklaring voor. Studenten in de fakbars besteden vaak tussen de vijftien en de twintig euro aan drank. De mannelijke studenten zweren meestal trouw aan gewone pintjes, terwijl de jongedames al vaker kiezen voor een glas wijn of Kriek. Ook onder de fakbargangers bevindt zich een groep die de avond nog ergens anders afsluiten. Zij spenderen voor hun laatste pintje (of watertje indien nodig) dan nog een beetje meer en doen dit vaak op de Oude Markt of in het populaire *Seven Oaks*.

Als conclusie van ons onderzoek durven wij te stellen dat studenten en uitgaan in ieder geval niet van elkaar gescheiden kunnen worden. En hoewel het economische crisis is, lijken de meeste studenten zich daar helemaal niets van aan te trekken. Of het nu op de Oude Markt, op een TD of in een fakbar is, een budget van tussen vijftien en vijfentwintig euro is vaak de standaard. Wij durven met eerlijkheid stellen dat wij die avond dan ook perfect aan die standaard voldeden.

CHRISTINE LAUREYS

Tafelrond (11): Tom De Coster (VRG)

“Ik ben ook wel blij dat mijn lief nu niet hier is”

Presessen zijn ware ‘pussy magnets’. Ze hebben een goed voorkomen, kunnen veel drinken en studeren nooit. Hun lief is op Erasmus en hun ouders zijn boos. Zever? Wij vroegen Tom De Coster hoe het presesleven er echt uitziet.

MARTIJN SMIERS |

Tom leidt een presidium van ruim zestig man. “Ik ken ze allemaal heel goed eigenlijk. Waar ik heel veel belang aan hecht, is gewoon vriendelijkheid. Dat apprecieer je ook bij anderen. Ik probeer onder alle omstandigheden aardig te blijven en niet zo te zeggen: ‘ik ben de baas en gehoorzaam me.’”

Veto: Een beetje Herman Van Rompuy?

Tom De Coster: «Rustige vastheid ja.»

Veto: Is vriendelijk zijn niet lastig als wandelende agenda?

Tom: «In het begin moet je echt opletten dat je niet kortaf bent: “ik ben efkes bezig”. Eigenlijk leer je het na een tijd te relativiseren. Dat moet ook wel, anders word je zot.»

BLOOPERS

Veto: Want er gaat bij VRG vast wel eens iets mis.

Tom: «Ja. Op de openingscantus was ineens de stekker van de tap er op een of andere manier uitgetrokken, waardoor er het hele laatste gedeelte geen pintjes meer waren. Je moet je voorstellen hoe het is om dan driehonderd man in bedwang te houden. We hebben uiteindelijk nog veel liedjes gezongen, maar we zijn er wel mee moeten stoppen.»

Veto: VRG is rijk en groot, toch?

Tom: «We hebben inderdaad veel kosten. Op elke activiteit maken we verlies, op de td's na misschien. Onze grootste activiteit was Campus Tour in Alma 2. Daar zijn ongeveer duizend mensen gepasseerd. Op zo'n avond komen er veel pro-

blemen naar je toe, maar op Campus Tour heb ik toch anderhalf uur kunnen feesten.»

Veto: Hoe goed staat 'preses VRG' op je cv?

Tom: «Persoonlijk denk ik niet dat het een cv-opportuniteit is, zoals bij Ekonomika of als je de politiek in

wilt. Je leert er in ieder geval echt wel iets van, zoals ik nu heb geleerd mijn leven te structureren.»

KLACHTEN

Veto: En toen zei je vorig jaar: “Mam, pap, ik word preses.”

Tom: «Ze waren er tegen. Mijn vader had altijd gezegd: ‘Eén ding mag je niet doen: preses worden.’ Ik heb weer geluisterd, zoals gewoonlijk. Voor mij was het geweldig om die anekdote te vertellen toen ik

gekozen was, want mijn vader was er toen ook bij.»

Veto: Overleeft je studie het preseschap?

Tom: «Ik zou echt willen afraden aan toekomstige presessen van VRG om preses te zijn in het laatste jaar met de thesis. Het is heel zwaar, maar eigenlijk heb ik qua relatie wel weer geluk. Ik mis haar enorm hard, mijn vriendin, want ze zit in Montpellier in Frankrijk, maar ik ben ook wel blij dat ze niet

hier is. Onze relatie zou eronder lijden als ik de tijd tussen haar en het preseschap moest verdelen.»

Veto: Ben je nog wel eens thuis?

Tom: «Weinig. Er komen al klachten. Zoals het bekende fenomeen dat ik alleen maar afkom om mijn was te doen. Ik moet mijn vrienden van thuis ook een beetje verwaarlozen, dat vind ik echt erg. Ook heb ik oma en opa plechtig beloofd om volgend jaar veel tijd voor ze te gaan vrijmaken.»

JOCHEM THYSSEN

Het gevecht tegen poker

Geldproblemen en tijdsgebrek

Downtown Leuven is het 's avonds gevaarlijk vertoeven tussen de kruimeldieven, junkies en straatprostituees. Messen worden er snel getrokken, een leven is er weinig waard. Wij kloppen er op de stevige, gepantserde deur van een verlaten ogend pand. Op ooghoogte schuift er een spionnetje open. Dreigende ogen staren ons aan en vragen ons — neen — eisen: “Het wachtwoord?”. Wij mompelen wat onze informant ons heeft toegefluisterd en de deur zwaait open. We worden meegenomen naar een achterkamer van het huis waar tientallen mensen whisky drinken, sigaren roken en sommigen een schaarsgekleed meisje op de schoot hebben. Aan verschillende tafels wordt gepokerd.

JELLE DEHAEN |

Afgelopen week berichtten de media dat steeds meer jongeren poken en dat dit gedrag soms problematisch kan zijn. Wij spraken met enkele Leuvense jongeren die worstelen met kansspelen en de negatieve gevolgen ervan. Om hun privacy te beschermen, hebben wij hun namen veranderd.

Elsje is 21. Ze vertelt: “Ik ben begonnen met poker toen ik op Erasmus ging naar Bulgarije. Het begon met wat gezellige avondjes, maar waar eindigt het? Ik heb geen idee en dat baart me wel zorgen. Vorige week nog heb ik bij het poken heel wat geld verloren tegen een superieure tegenstander. Eenmaal je aan het verliezen bent, is het moeilijk jezelf te beheersen. De mensen met wie je speelt waar-

schuwen je pro forma wel, maar ze zullen je snel een drankje aanbieden om te zorgen dat je toch blijft. De laatste keer werd ik boos en trapte ik tegen een tafel. Toen werd de sfeer even grimmig en was ik bang. Toch ga ik opnieuw spelen in de toekomst, het is gewoon sterker dan mezelf. Zelfs al faal ik, ik heb toch veel goede tijden beleefd dankzij poker.”

PROFILEREN

Robin is een grote, slanke, blonde jongeman en nog geen twintig.” Ik verlies zelden geld bij het poken, meestal win ik zelfs. Het eist echter wel veel van mijn tijd op, zelfs tot op het ziekelijke af. Ik had plannen om volgend jaar bij het presidium te gaan en had al heel wat vervelende taken opgenomen dit jaar. Ik deed dat om mij te profileren ja, ik ben

daar eerlijk in. Maar nu heb ik het verpest, want ik heb enkele afspraken gemist. Ik denk niet dat ik nog een kans maak, vooral omdat er zich een sterke tegenkandidaat heeft aangemeld die duidelijk professioneler en integerder is.”

Onze voorlaatste getuige is Gert, een vijftientigjarige spontane, levenslustige en fijnzinnige man. “Ik ben al jaren bezig aan mijn thesis maar ze is nog steeds niet afgeraakt en daar heeft poker een belangrijke rol in gespeeld. Ook met mijn vriendin is het contact wat verwaterd, soms heb ik het gevoel alsof wij duizenden kilometers van elkaar verwijderd zijn. De laatste tijd heeft ze veel contact met mijn beste vriend en daardoor ben ik bang dat hij met haar gaat lopen. Dat heeft hij nog gedaan in het verleden.”

Tot slot spraken we met Joris. Hij beweert dat poker enkel positieve effecten op zijn leven heeft gehad. “Soms verlies ik wat maar dat gebeurt slechts zelden. Ik speel doorgaans met vrienden voor een paar euro's, maar toch heb ik al goed aan hen verdiend. Of ik mij dan schuldig voel? Neen, het is niet mijn schuld dat ik zo intelligent ben en over veel karakteriële sterkte beschik.”

KORT

AMOK IN IRAN

Deze maandag, als de Leuvense student zich nog voorbereidt op het donderdagprotest tegen ietwat ondoorzichtige subsidiering, gaan hun Iraanse collega's de straat op. Zij “vieren” De dag van de student, ter herinnering aan de moord op studenten in 1953. Traditioneel gaan dan veel studenten de straat op, dit tot grote tegenzin van het regime. President Mahmoud Ahmadinejad heeft, uit angst voor grootschalige rellen en protesten, internationale media verboden verslag te doen van maandag tot donderdag. De overheid heeft daarnaast alle demonstraties verboden en heeft aangekondigd hard op te zullen treden. Daarnaast wordt het medium van the free world, het internet, maandag geblokkeerd. De maatregelen worden genomen om demonstraties zoals die plaatsvonden in juni van dit jaar te voorkomen.

BURGERLIJK?

Uit een Nederlands onderzoek — hoe kan het ook anders? — blijkt dat de Nederlandse studenten karakter het belangrijkste vinden in hun partnerkeuze. Liefst zestig procent van de 1100 ondervraagden duidde dit aan. Geld en oplei-

dingsniveau trokken beide maar drie procent van de stemmen, daar waar maar twaalf procent uiterlijk het meest doorslaggevend vond. Goede seks bleek dan weer wel van belang, 22 procent gaf dat namelijk als antwoord. Dit onderzoek bevestigt ons inziens geen enkel vooroordeel en zal dan ook vast deel uitmaken van een Nederlands propaganda offensief.

NEUSVLEUGEL

Te luide muziek is het nieuwe roken. Die boodschap heeft nu klaarblijkelijk ook onze zuiderburen bereikt. Een student uit Le Mans heeft afgelopen weekend in Luik een dj aangevallen, zo meldt Het Laatste Nieuws. De 26-jarige Florent A. Begon de dj te slaan en te schoppen en stak uiteindelijk twee vingers in zijn neus. Daarop scheurde hij de neusvleugels van de plaatjesdraaier. De student werd daaropvolgend afgevoerd en aangehouden. Of dit gekarakteriseerd kan worden als de strijd van een individu tegen decibeloverschrijding valt echter nog te bezien.

(RA)

Overzichtstentoonstelling Matt Mullican

Totale crap en hopeloze aanstellerij

Matt Mullican is een Amerikaans beeldend kunstenaar en zelfverklaard performer. Wij kunnen ook een aardig stukje performen. Matt Mullican werkt rond de gelaagdheid van identiteit. Net zoals wij. Matt Mullican maakt geregeld totale crap en stelt zich hopeloos aan. Wij ook. Matt Mullican krijgt tot drie januari een tentoonstelling in STUK. Wij worden uitgestoten, beschimpt en bespot door onze tijdgenoten.

JELLE DEHAEN |

Toen wij de expositieruimte binnenwandelden, vergastte een medewerker van STUK ons op een verrijkende uitleg. Schoonheid, de dood en het onderbewustzijn zouden centrale thema's in het werk van Mullican zijn. Wij knikten geboeid. Toen bekeken we zijn eerste werken en staarden wat verdwaasd voor ons uit.

Zo stonden er enkele grote panelen opgesteld met notities van Mullican die toonden hoe zijn werk tot stand is gekomen. Wij zagen er niet meer in dat wat onbegrijpelijk gekrabbel op een papiertje. Wij grinnikten toen een andere bezoeker — een man die duidelijk De Morgen leest, wiens pull gespeeld nonchalant over de schouders hing! — op een knie boog om de lager hangende notities te lezen. Onderaan stonden dezelfde onbegrijpelijke notities als bovenaan. Hadden wij maar zoveel intellectuele serieuze.

Enkele van Mullicans werken bekoorden ons. Kinderlijke tekeningen. Donkere figuren die mensen leken vast te houden. Een neerstortend vliegtuig. Bijzonder simpel maar o zo bedreigend en beklemmend. Enkele kleurrijke foto's van alledaagse details of sinistere foto's van een ontbindend lijk waren mooi en soms mild fascinerend.

Verder was het echter banaliteit en aanstellerigheid troef. Hoewel ze niet onaardig waren, zijn detailfoto's van de binnenkant van een bijna lege koffiekop door zowat elke puberale amateur-fotograaf al gedaan. Sommige tekeningen waren ook net iets te kinderlijk en niet meer dan wat willekeurige door elkaar gekribbelde lijnen. Uit de context van de tentoonstellingsruimte zou niemand hen een tweede blik waardig keuren.

GILLEND

Aan de muren hingen allerlei gekleurde vlakken omdat Mullican wil

aantonen dat kleuren een weerkaatsing van licht zijn. Over sommige vlakken hing een groen doorzichtig doek waardoor de achterliggende kleuren wat groener werden. Nou moe, breek nu mijn klomp, zulk een diep inzicht hadden wij niet meer gehad sinds wij op ons vijftiende *De Wereld Van Sofie* lazen.

Maar Mullican is ook een performer. Een performance betekent in dit geval dat hij zichzelf gefilmd had terwijl hij kreunend en waggelend als een eend een schilderij maakte. Mullican heeft veel van zijn werken onder hypnose gemaakt om zijn onderbewustzijn te ontdekken. Ook dit werd opgenomen en vertoond in STUK. We zagen een man die gillend en krijsend op de grond lag, wild met armen en benen zwaaiend. Ongeveer 32 seconden lang waren wij geboeid.

Ooit, toen wij nog in de middelbare school zaten, besloten wij schilder te worden. Wij tekenden wat ventjes met zwarte lijnen ertussen om te tonen dat communicatie tussen mensen misschien wel onmogelijk is. Twee dagen later schaamden wij ons — heel terecht — dood en borgen de verfborstel voor eeuwig op. Matt Mullican heeft er een carrière van gemaakt. Matt Mullican is een pimp.

Check In

Wie: Konstantina Papanikolaou
Wat: Rechten
Waar: Leuven

Veto: Hoe heb je voor Leuven gekozen?

Konstantina Papanikolaou: «Ik wilde in België komen studeren. Er waren maar drie mogelijkheden: de Vrije Universiteit Brussel, de Universiteit de Liège en natuurlijk de Katholieke Universiteit Leuven.»

Veto: Waarom heeft Leuven dan gewonnen? Was heeft de doorslag gegeven?

Konstantina: «Een goede vriend van me was een paar jaar eerder al in Leuven op Erasmus geweest. Hij was vol lof over Leuven en België en dat heeft me wel gemotiveerd. Het toeval kan een mooie factor zijn.»

Veto: Was dat het enige dat je op voorhand wist over België?

Konstantina: «Ja. Ik wist bijna niets. Erg, eh? Dat België het centrum van Europa is, ja, dat wist ik. Dat er drie officiële talen zijn. En ook nog iets met verschillende regio's maar dat was al vager.»

Veto: Ons politiek systeem is inderdaad verwarrend voor buitenstaanders en vrouwen. Wat vind je het leukst aan België?

Konstantina: «Het veiligheidsgevoel. Hoe laat het ook is en waar ik ook ben, ik kan zonder schrik over straat gaan. Dat is thuis wel anders. Zeker voor weerloze jongedames.»

Veto: Wat is het grootste minpunt van België?

Konstantina: «In Griekenland zijn de mensen meer open en hartelijker. Belgen zijn kille mensen. Er is misschien een link met het weer. Op dat vlak zijn we verwend in Griekenland. Al wordt het er ten tijde van bosbranden allerhande ook wel eens te warm.»

Veto: Er doen veel geruchten de ronde over de decadente kantjes van het Erasmusleven.

Konstantina: «Ik zou het echt niet weten. Ik kan wel zeggen dat Erasmus een zegen is geweest voor mijn liefdesleven. De details houd ik liever voor mezelf»

Veto: Spijtig!

Check Out

Wie: Sarah Van Pee
Wat: Grieks-Latijn
Waar: Thessaloniki

Veto: Vanwaar Thessaloniki?

Sarah: «Ik wist eigenlijk niet zo veel over Thessaloniki. Dat ze er Grieks praatten. Dat ik dat zelf niet goed kon. Dat het in Griekenland lag en dat Griekenland een onweerstaanbaar land was. Dat het een multiculturele stad vlakbij de zee was. Nu, dat kon al wel tellen qua aantrekkingskracht. Vorig jaar ben ik veeleer toevallig begonnen met Nieuw-Grieks. Ik vond het dan zo leuk om die taal te studeren en de Griekse cultuur te leren kennen, dat ik daar graag een tijdje zou gaan wonen. Verder studeer ik oud-Grieks, en dan ligt de keuze voor Griekenland ook wel een beetje voor de hand. Thessaloniki was de enige stad in Griekenland waar ik heen mocht, dus bij die keuze had ik weinig in de pap te brokken.»

Veto: Wat bevalt je het meest?

Sarah: «Het allerleukste aan Thessaloniki zijn de overheerlijke gebakjes en verrassingsnootjes. Om de tweehonderd meter vind je een patisserie. Het is een mirakel dat ik nog geen twintig kilo bijgekomen ben! En het is hier heerlijk weer natuurlijk. Het is ook heel leuk om de sfeer op te snuiven aan de universiteit, die toch heel anders is dan aan de K.U.Leuven.»

Veto: Zijn er zaken die je minder leuk vindt?

Sarah: «Het minst leuke aan Griekenland is dat het zo ver van België ligt en dat mijn vriend in België zit. Erasmus is niet echt een last voor mijn liefdesleven, veeleer heel erg niet fijn. Je moet elkaar lang missen, en brieven en mails sturen of skypen is toch niet hetzelfde als echt bij elkaar zijn. Hoewel ik het hier erg leuk vind, kijk ik toch enorm uit naar het moment waarop ik terugga naar België en mijn vriend terugzie.»

Veto: Kloppen de clichés over het decadente Erasmusleven?

Sarah: «Zeker in het begin zat er wel wat decadentie in het kraantjeswater. De zoete rode wijn, de ouzo en de metaxa hebben rijkelijk gevloeid, de lucht was nevelig door sigaretten en een heel aantal meisjes vroeg zich 's ochtends af hoe die kerel toch in hun bed terechtgekomen was. Na een tijdje begon het merendeel wel genoeg te krijgen van steeds dezelfde fuiven, en ondertussen is de sfeer al veel bedaarder.»

GEERT JANSSEN |

CHRISTINE LAUREYS

Múm in Het Depot

Een Mingvaas die aan diggelen valt

Een oude vriend van ons is vorig jaar al zijn spaargeld kwijtgespeeld toen zijn IJslandse internetbank instortte. Ook de muziekindustrie van die godvergeten rots is niet meer wat ze geweest is.

GEERT JANSSEN |

Björk lijkt van de wereld verdwenen. Sigur Rós struikelde tijdens de sprong naar een groter publiek. Múm daarentegen staat nog steeds stevig in de schoentjes. Dat bewees dit zestal vorige donderdag in Het Depot en tegenspraak wordt niet geduld. Dit was elegante muziek over het water en de vissen die er in huizen. Over de wind die de zomer verjaagd en onze koorts verlicht. Múm was zo gevaarlijk en fragiel als een glazen naald. Zo lieflijk als

een Mingvaas die aan diggelen valt.

HIPPIES

Bloedmooi, allemaal goed en wel, maar het optreden kwam wat te traag op gang en duurde uiteindelijk iets te lang. Múm bewees over veel zelfkennis te beschikken en hield het bij één bisnummer. *En plus* waren er verdacht veel hippies aanwezig in de zaal. Hippies, lieve lezer, herkent u aan hun constant aroma van ongewassen dreadlocks en goedkope wiet. Hippies moeten zo snel mogelijk worden uitgeroeid.

Ook voorprogramma Ansatz Der Maschine, fiere inboorlingen van het perfide Kortrijk, wist te overtuigen. Zij klonken als een ingetogen ochtendjam tussen free jazzlegende Albert Ayler met een kater en drum & bassgod Squarepusher.

Deze combinatie van droeve grootheidswaan en grandioze tristesse was aangrijpend tot en met. Onze arme slapen werden gebalsemd met een heerlijke scheut vloeibare melancholie. Thuis zullen we Ansatz niet snel door de boxen jagen maar vorige donderdag was het wel degelijk de juiste groep op de juiste plaats.

Joppe Bestevaar is baritonsaxofonist bij jazzcollectief Black Mango

Zon, liefde en feest

Zoals Bing Crosby ons naar Kerstmis doet verlangen, doet jazzcollectief Black Mango ons dromen van een zwoele dans op de Malecón van een broeierig Havana, na een drietal mojito's. Zomerse jazz met Cubaanse mambo-invloeden en Afrikaanse ritmes, it is. "We Are Sex," zo luidt de beschrijving op hun MySpace-pagina. Wij verdenken alvast Joppe Bestevaar, baritonsaxofonist bij Black Mango, van het poneren van deze nogal expliciete stelling.

BET BOSSELAERS & ERIC LAUREYS |

Joppe blijkt een typische Lemmens-student: ietwat prettig gestoord, maar zo gepassioneerd. Hij speelde in talloze bands, maar Black Mango is de eerste groep

waarvoor hij zelf de nummers schrijft. Een kleurrijke verzameling van tien getalenteerde muzikanten: drums, percussie, conga, contrabas, piano, sousafon, baritonsax, trombone en twee trompetten. "Er komt geen zang aan te pas; enkel wat ge-

kreun en gejoel," aldus Joppe. Dat geloven wij best, als je groepsnaam Cubaanse slang is voor "een ontzettend lekker wijf."

Joppe Bestevaar: «We kennen geen kak van Cubaanse muziek, maar we spelen het graag. We wilden die huidskleur ook in onze groepsnaam. Als onze muziek een vrouw zou zijn! Zo sexy! Ter plekke verlaat je dan de aardbol omdat je het niet aankan.»

RETEGEIL

Veto: *Is Black Mango een ambitieuze band?*

Joppe: «We willen zover gaan als we kunnen: Polé Polé, Couleur Café. De band en de muziek groeien constant. We willen dat mensen denken: ik ga kuisen en leg Black Mango op. Je liefde vertalen naar muziek, en dat die liefde dan een rol speelt in andermans leven, dat is toch neig! Ik zeg nu 'kuisen', maar seks is natuurlijk nog beter.»

Veto: *Klikt het goed, zo tussen tien bijeengezochte muzikanten?*

Joppe: «We hebben chance dat het allemaal grave mannen zijn, allemaal individuen. Het moeten keigoede muzikanten zijn, maar ook monsters op hun manier. Sommigen studeren heel de dag, anderen

zitten aan de Red Bull. Wat deze band doet werken, is de combinatie van wat ze kunnen en hoe ze met hun leven omgaan.»

Veto: *Wat geeft dat op het podium?*

Joppe: «Iedereen gaat op zijn eigen manier met de muziek om, maar met hetzelfde gedachtegoed. Ikzelf sta retegeil, een andere lijdt precies

greep ik er toen niks van. Zo graaf, zo'n energie! Ik was zo vervreemd van de wereld als je maar kan zijn. Maar een roeping belt niet plots aan je deur; je moet het ontdekken. Ik heb verschillende jobs gedaan waarin ik kon doorgroeien, maar muziek heeft mij altijd blijven pakken.»

“We kennen geen kak van Cubaanse muziek, maar we spelen het graag”

constant pijn, nog een andere roept de hele tijd — van pure extase. Alles berust op individuele pijlers. Ik hou van het bigbandprincipe: 'groot' is daarom niet beter, maar ik wil veel kleur, volk en energie op het podium. Geen enkele economische keuze primeert boven het inhoudelijke.»

KUSSEN

Veto: *Is muziek een soort roeping?*

Joppe: «Het is een groeiproces. Eén cd, *Blue Train* van John Coltrane, is heel belangrijk geweest. Dagenlang heb ik daarnaar geluisterd, al be-

«Black Mango betekent zon, liefde en feest. Manneke, als je ook maar met één van de drie stopt is het gedaan. Dát is de roeping van de band, en je mag zelf kiezen of je er zat bij wordt. Hoe harder de mensen dansen, hoe beter wij ook spelen. Op de duur is iedereen in zijn blote aan 't kussen.»

Black Mango speelt op maandag 7 december omstreeks 21u in Café Orient te Leuven.

www.myspace.com/blckmngo

Filmfirmament

Capitalism: A Love Story

Twee jaar na 'Sicko' en twintig jaar na zijn eerste film, keert Michael Moore terug naar het grote scherm met wederom een documentaire over de scherpe kantjes van de Amerikaanse samenleving. Na wapenbezit, de oorzaken en gevolgen van 9/11 en het gehandicapte Amerikaanse welzijnssysteem neemt hij nu het ongebreidelde Amerikaanse kapitalisme op de korrel. Brengt de crisis het beste in Moore naar boven?

JOHAN VAN HELLEMONT |

Wie al eens eerder een film van Michael Moore zag, weet wat er hem of haar te wachten staat: emotionele interviews met Joe en Jane Public, amusante confrontaties met prominenten en specialisten, komische stukjes beeldarchief en de ietwat nasale bassen van Moore's licht ironische voice-over. De in het oog springende taferelen volgen elkaar in een vlot tempo op, zodat ieder stukje net lang genoeg duurt om een punt duidelijk te maken. Centraal staat steeds een aanklacht tegen Amerikaanse wantoestanden. Moore's jongste film doet geen moeite om van deze werkwijze af te wijken. De film opent met een knipoog door, aan de hand van beelden uit een gedateerde docu, de VS te vergelijken met het oude Rome.

In de twee uren die daarop volgen, wordt een selectie van de ergste uitwassen van het Amerikaanse financiële systeem geëtaled, waaronder bedrijven die levensverzekeringen innen op hun overleden werknemers en een tuchthuis voor jonge delinquenten, dat gerund wordt als een winstzoekend bedrijf. Wederom is de selectie van het materiaal erop gericht zoveel mogelijk verbazing, gelach en schaamte op te wekken.

ROULETTE

Door in te zoomen op de meest frappante praktijken en voorvallen uit de recente financiële ge-

schiedenis, wil de film de Amerikaanse financiële en politieke wereld het schaamrood op de wangen brengen. Moore schetst een beeld van de Amerikaanse samenleving waarin de bevolking wel een balletje lijkt op de roulettetafel van enkele rijke en machtige financiers. Via enkele uitweidingen in de geschiedenis, wil hij bovendien aantonen dat de crisis van het systeem er al langer zat aan te komen.

De enige manier — volgens Moore — om uit de huidige gang van zaken te geraken is door de kracht van het electoraat te laten gelden. Als potentieel alternatief voor het ongecontroleerde Amerikaanse kapitalisme verwijst hij naar wijlen Franklin Delano Roosevelt en diens pleidooi voor een *Second Bill of Rights* waarin enkele basisrechten op sociaal en financieel vlak worden gegarandeerd voor iedere burger.

VINTAGE

Zoals bij zijn vorige films is het echter niet zozeer Moore's boodschap of goede inborst die de wenkbrauwen doen fronsen, maar de manier waarop het geheel gebracht wordt. Fans zullen zich verheugen op deze *vintage* Michael Moore, anderen zullen het moeilijker hebben met de soms erg eenzijdige en oppervlakkige benadering. Een totaal gebrek aan interviews met mensen die een andere mening genegen zijn, vage vergelijkingen met Europa en Japan "alwaar het beter is" en de komische acties van Moore — die de goede zaak eerder schaden dan verrijken — vormen een gebrek aan diepgang en dialoog. Uiteraard worden Moore's films aan deze zijde van de oceaan nooit alleen maar vanwege hun documentaristische waarde bekeken. Amerikaans exotisme in de vorm van cynische *schadenfreude* brengt, alle zware thematiek ten spijt, ook nu weer een glimlach op het gezicht.

Steekkaart

Regie: Michael Moore

Cast: Michael Moore, Joe & Jane Public en diverse prominenten

Duur: 127 min.

Release: 10 januari 2010

Kort: Voor Moore-fans en cynici, de betere docu zoek je best elders

Marijke Pinoy speelt 'Apenverdriet'

Het decor draait!

Roterende decors. Je treft ze aan in Sportpaleizen en andere grote stadions. Niet in toneelhuizen en schouwburgen, dacht u. Denk opnieuw, lezers, voortaan zie je ze ook tijdens een stuk van Compagnie Cecilia: Apenverdriet. Marijke Pinoy, die in het stuk de rol van een vrouw die op een kruispunt in haar leven staat, vertelt over het ontstaansproces van het stuk.

JEROEN DEBLAERE |

Apenverdriet is een stuk dat draait om de ontmoeting tussen twee vrouwen. Een jongedame — door Winne Dierickx — en Juliette, een ietwat oudere vrouw — door Marijke Pinoy — ontmoeten elkaar op het feest van Juliette. Al snel blijkt dat het beide vrouwen niet voor de wind gaat. Juliette zit vast in haar routineuze leven en de relatie met haar dochter is verzuurd. Ook de jongere vrouw staat op een vreemd punt in haar leven. Ze vraagt zich af of haar bestaan wel zinvol is. Bovendien valt de band met haar moeder niet bepaald goed te noemen. Zij vertoeft in Spanje en wil haar dochter liever niet meer zien.

Het 'verhaaltje' kan je goed of slecht, interessant of saai, origineel of oubollig vinden, de uitvoering getuigde in elk geval van een grote klasse. Niet enkel de acteerprestaties waren op niveau, het volledige kader stak haarfijn ineen. Zo was er een choreograaf betrokken bij het maakproces van het stuk, die ervoor zorgde dat de actie van puur acteren af en toe oversloeg in een dans. Het gaf — in samenspel met het draaiende decor — heel goed weer hoe beide personages zich tot elkaar verhoudten en wat voor spanning en interactie tussen hen beiden plaatsvond.

Het eerder aangehaalde podium kon dus rondraaien en dat zorgde voor een fantastisch spel met ruimtes. Er waren drie kamers en een gang die — net zoals in een echt appartement — allen toegan-

kelijk waren. Om de actie te kunnen tonen aan het publiek, kon het podium dus draaien. De twee kleine kamers waren zeer interessant, omdat de personages zeer dicht bij elkaar stonden en in die besloten ruimte met regelmaat tot uitbarsting kwamen. Om kort te gaan: het was een boeiend stuk.

Veto: Hoe ontstaat een stuk van Compagnie Cecilia?

Pinoy: «Als we werken voor een onbewerkt stuk, zoals met Apenverdriet, dan steken we daar héél veel tijd in. Dan lezen we daar veel voor, we praten heel veel en we vertrekken vanuit een héél kleine basis. Nu was dat de *monkey puzzle tree*. Dat is een boom die in de jaren zeventig in heel veel villa's stond. Het is een boom waar zelfs apen niet in kruipen omdat dat te veel pijn doet.»

«We bekijken ook heel veel films. Nu was dat bijvoorbeeld de Italiaanse cinema met Ingrid Bergman. Daarnaast gebruiken we ook fotoboeken en foto's die niets te maken hebben met waarmee we bezig zijn. Dat kan ook niet: er is nog niets.»

«Vanuit dat materiaal beginnen we dan te improviseren, met echt héle lange sessies. Dat doen we weken aan een stuk. Arne (*Sierens, de regisseur van het stuk, red.*) schrijft dan alles neer wat we doen.»

«Uiteindelijk dringt het verhaal zich min of meer op. En dan beginnen we dramaturgisch te selecteren. Want er zijn natuurlijk een heleboel zaken die niet meer re-

levant zijn, scènes die niets te maken hebben met die improvisatie. Arne neemt dat naar huis, stelt een aantal dingen voor en dan bekijken we dat samen.»

«We hebben ook een choreograaf gevraagd, deze keer, die is bezig met Japanse bewegingen. Hem hebben we gebruikt om elkaar lichamelijk te vinden. Steunen op elkaar zonder te vallen. En als je al valt, dat het dan geen pijn doet.»

Veto: Beide vrouwen uit het stuk zijn heel eenzaam. Ontstaat zo iets ook pas achteraf?

Pinoy: «Ja, natuurlijk. We stellen niet voorop dat we twee eenzame vrouwen gaan spelen. Als je improvisatietoneel speelt zoals dat hier gebeurt — en dat is echt wel zo — dan neem je véél meer mee op scène dan normaal. Dan breng je dingen mee die je op dat moment raken. Het maakt niet uit van waar je vertrekt, het gaat altijd vanuit dat raken, dat mededogen. Je wil dingen losmaken. Dat sluit wel aan bij die eenzaamheid, denk ik.»

HEL

Veto: Welke rol speelt het decor?

Pinoy: «Dat is een derde personage, dat ademt mee. Dat rood ook, symbool van de hel, van het vuur, de passie, verloren passie. Het rondraaien, ja, dat suggereert een vicieuze cirkel. Ze kunnen er niet uit. De ene vrouw wordt daar op aangesproken door de ander: "Ga hier weg, uit uw duffe appartement met uw saaie gordijnen. Gooi dat weg!" En zij zit vast, ze durft haar biotopje niet te verlaten, dat heel onbekend terrein is.»

Veto: Er zijn ook kleinere ruimtes op het decor.

Pinoy: «Ja, het is té klein. Té klein voor die grote herinneringen en emoties. Het zijn precies apen in

SOPHIE VERREYKEN

een kooi.»

Veto: In het stuk komen uitspraken als 'ja, de vaas moest een keer breken' vaak voor. Zogezegde banaliteiten.

Pinoy: «Ja, die kleine dingen kunnen associaties oproepen die over het leven zelf gaan, met al zijn grote en kleine problemen. De ene in-

terpreteert dat als "Jeezes, is 't al, waarover gaat dat hier?", terwijl een ander diep geraakt is, door wat tussen de regels valt te lezen. Want wat daar staat, is vaak het wezenlijke, het essentiële. Het onuitsprekelijke en het onzegbare is vaak veel essentiëler dan waar men het dagdelijks over heeft.»

Neeka & Echo Beatty in 30CC

"Ik vind Annelies mijn duistere zusje"

Vorige woensdag stond Ilse Govaerts alias Neeka in 30CC. Haar achtergrondzangeres Annelies van Dinter verzorgde als Echo Beatty ook het voorprogramma. Reden genoeg voor een klein, fijn dubbelinterview, quoi?

GEERT JANSSEN |

Veto: Onze redactrice cultuur omschreef u als de Belgische tegenhanger van de Amerikaanse *new weird folk*-beweging, Ilse. Terecht?

Ilse Govaerts: «Neen. Ik was blij met die beweging omdat de folk terug was. Maar ik zit meer aan de popkant. Ik voel mij meer verwant met wat momenteel uit Brooklyn komt: Yeasayer, Grizzly Bear.»

Veto: Annelies, u werd door onze redactrice cultuur omschreven als het best bewaarde geheim van de Belgische pop. Onthul eens een stukje van het geheim.

Annelies van Dinter: «Ik ben onder de naam Echo Beatty twee of drie jaar bezig. Ik had eerst de nummers thuis opgenomen en gearrangeerd. Daarna heb ik muzikanten gezocht. Allemaal mensen die ik al langer kende. Nu wil ik meer focussen op zelf een sound opbouwen. Ik heb juist mijn groep ontbonden, het werkte even niet meer met hen. Sindsdien treed ik op met een *loop station*. *Less is more*, ik ben ook meer naar muziek aan het luisteren

die heel eenvoudig is maar toch supermooi.»

Goovaerts: «Ik vind Annelies mijn duistere zusje.»

WENEN

Veto: Het viel ons op hoe ritmisch uw materiaal is, Annelies.

van Dinter: «Ik ben eigenlijk ook drummer, al van mijn elfde. Toen ik mijn groep had ontbonden en alleen ging optreden, wilde ik wel iets meer doen dan gewoon het singer-songwriterprincipe van mooie liedjes met gitaar. Ik ben dan met een *loop station* aan de slag gegaan. Dat is er op heel korte tijd uitgekomen want ik had twee weken om mij voor te bereiden.»

"Met een blanke stem kan je ook soul zingen"

Veto: Welke muziek heeft u beïnvloed?

van Dinter: «Mijn invloeden gaan heel, heel breed. Euhm. Shit. Ik krijg altijd een black-out als ze mij

dat vragen. Eigenlijk moet ik er mijn iPod bijhebben dan kan ik scrollen en vanalles zeggen.»

Goovaerts: «Fleetwood Mac, je vroegste invloed!»

van Dinter: «Scout Niblett had ik heel graag gezien van 't weekend.»

Goovaerts: «'t Schijnt dat het keislecht was.»

van Dinter: «Ze heeft gespeeld in de Botanique en toen was ze ziek. De dag erna in Antwerpen is ze begonnen wenen tijdens de soundcheck en heeft ze gewoon niet gespeeld.»

GRACELAND

Veto: Ilse, u wordt altijd vergeleken met Joni Mitchell.

Goovaerts: «Zij heeft mij geleerd dat je met een blanke stem ook soul kunt zingen. Dat je niet dat rauwe moet hebben van zwarte soulzangeressen als Aretha Franklin. Als ik al op Joni lijk dan denk ik dat dat komt door-

documentaire waarin hij beschrijft hoe hij het nummer *Graceland* schreef. Hij vond dat zijn beste song ooit. Ik vond het heel herkenbaar hoe hij dat proces beschreef.»

Veto: Wat is uw 'Graceland', uw beste song?

Goovaerts: «Tot hier toe? Hoe oud was Paul Simon toen hij *Graceland* heeft geschreven?»

van Dinter: «Hij was in ieder geval al gescheiden.»

Veto: Hij was minstens twintig jaar bezig.

Goovaerts: «Dan heb ik nog minstens tien jaar. *Don't Hold Me Back* is mijn meest bekende maar of dat ook mijn beste song is? Van mijn nieuwe plaat *Robin* is *Child In The Wild* mijn favoriet.»

Veto: We zullen het over tien jaar nog eens vragen.

Goovaerts: «Awel ja.»

PAUZE

Veto: Welk beeld heeft u van uw publiek?

Goovaerts: «Mensen die fan zijn van een goede stem en goede songs blijven mij volgen. Verder zijn er bij elke plaat wel mensen die afhaken of bijkomen.»

van Dinter: «Op elke plaat die je hebt gemaakt staan de nummers centraal maar door de klank ver-

schillen ze heel erg. Ik heb het gevoel dat er wel mensen zijn die los van het genre fan zijn van je stem en je nummers en die je overal in volgen.»

Veto: Zelf hebben we aangehaakt bij uw optreden op *Rock Werchter* ten tijde van de plaat *Candy Comfort*.

Goovaerts: «Dat was mijn doorbraakplaat. Ik ben nog altijd heel blij met die plaat, maar ze was te braaf. Misschien heeft ze daardoor net een breder publiek bereikt.»

Veto: Toen Patti Smith moeder werd, heeft ze haar carrière tien jaar op pauze gezet. Bent u al met dat dilemma geconfronteerd?

Goovaerts: «Is dat echt? Heeft die dat gedaan?»

Veto: Ze heeft in de jaren tachtig maar één plaat uitgebracht en heeft nooit opgetreden.

Goovaerts: «Ik heb gelezen dat ze om vijf uur opstond om te schrijven voor de kinderen wakker werden. Ik heb lang nog een deeltijdse job gehad maar ik ben gestopt met werken toen ik moeder werd omdat ik het niet meer gecombineerd kreeg met de muziek. Bij mij was het dus eigenlijk andersom. Ik heb natuurlijk geen zodanige carrière dat ik maanden aan een stuk weg ben van huis om te toeren.»

Cultuurkalender

Cultuurkalender

DINSDAG 8/12

Nunc – Evariste

Theater – om 20u in het Wagehuys (www.30cc.be)

Sneak Preview

Film – om 22u30 in STUK (www.stuk.be)

WOENSDAG 9/12

Meg Stuart – Do Animals Cry
Dans – om 20u in de Schouwburg (www.30cc.be)

SKaGeN – DegrotemonD

Theater – om 20u30 in STUK Auditorium (www.stuk.be)

Bart Cannaeerts – Ik tel tot tien
Theater – om 20u in het Wagehuys (uitverkocht)

DONDERDAG 10/12

The Raveonettes

Muziek – om 20 in Het Depot (www.hetdepot.be)

Slaapwel Records Labelnights

Muziek – om 22u30 in STUK Labozaal (www.stuk.be)

SKaGeN – DegrotemonD

Theater – om 20u30 in STUK Auditorium (www.stuk.be)

Toneelhuis – Maria-Magdalena. Wayn Wash III
Theater – om 20u30 in STUK Soetezaal (uitverkocht)

VRIJDAG 11/12

Digital Dirt presents Mr. Oizo

Muziek – om 20u in Het Depot (www.hetdepot.be)

Slaapwel Records Labelnights

Muziek – om 22u30 in STUK Labozaal (www.stuk.be)

SKaGeN – DegrotemonD

Theater – om 20u30 in STUK Auditorium (www.stuk.be)

Toneelhuis – Maria-Magdalena. Wayn Wash III
Theater – om 20u30 in STUK Soetezaal (uitverkocht)

ZATERDAG 12/12

Aroma di Amore

Muziek – om 20u in Het Depot (www.hetdepot.be)

Win drie duotickets voor *Digital Dirt ft. Mr. Oizo!*Mail naar traktatie@veto.be

Cultuurkalender

PRIJZEN

Stijn Devillé, artistiek leider van muziektheatergezelschap Braakland/ZheBilding sleepte vorige week de Taalunie Toneel-schrijfprijs in de wacht. Die wordt jaarlijks door de Nederlandse Taalunie uitgereikt aan de schrijver van het beste nieuwe toneelstuk in het Nederlandse taalgebied. Devillé won de prijs voor zijn stuk *Hitler is dood*, dat vorig jaar in Leuven te zien was. Wij kunnen ons volledig vinden in de keuze van

de jury en wensen Stijn proficiat!

VETO TRAKTEERT...

Voor alle *dancefloor smashers* onder u: vrijdag is er in Het Depot *Digital Dirt II presents Mr. Oizo*. De Franse electrowizzard Quentin Dupieux komt zijn beste *dancebeentje* voorzetten en hoopt van u hetzelfde. Veto schenkt drie duotickets weg aan diegenen onder u die als de bliksem mailen naar traktatie@veto.be met vermelding 'I'm a dancer'. Aan u om een van de

laatste feestjes van dit semester mee te beleven!

TRAKTEERT NOG EENS...

Zaterdag stelt de punkband Aroma Di Amore zijn nieuwste plaat *Onverdeeld* voor in Het Depot. De band rond schrijver en zanger Elvis Peeters en gitarist Fred Angst was toen u en ik nog kleine pagadders waren een bekende Belgische band uit de undergroundscene. In 1982 raakten ze tot in de finale van Humo's Rock Rally. Als een van de

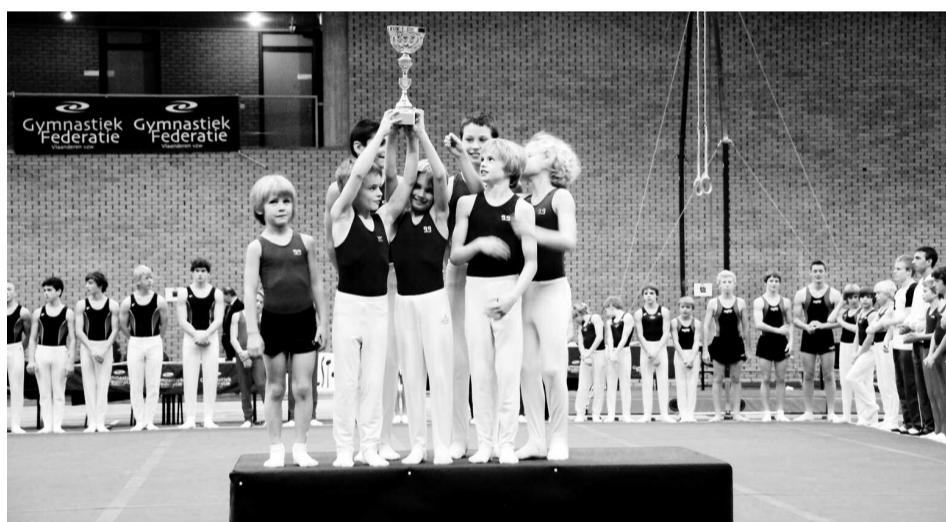
eersten combineerde Aroma Di Amore gitaren met een streepje electronica. De scherpe, maatschappijkritische teksten en grimmige songs leverden Peeters en co een cultstatus op in binnen- en buitenland. Mail naar traktatie@veto.be met boodschap 'Aroma' als je hen eens live aan het werk wil zien!

...EN BLIJFT TRAKTEREN!

Zoals het al in deze *Veto* te lezen staat, is het de moeite om donder-

dag eens af te zakken naar de bibliotheek Tweebronnen, voor de nieuwste editie van *Uitgelezen*. Verras Jos Geysels, Annemie Struyf en Fien Sabbe met uw aanwezigheid en toon de wereld dat ook u een belezen persoon bent. Veto heeft drie duotickets voor wie snel mailt naar traktatie@veto.be met de boodschap 'Uitgelezen'.

(HH) |

Omnisport in het sportkot — door Gerrit Michiels

De Roovers spelen 'Ça Brûle' in 30CC Verschroeiend grappig & brandend actueel

Voor de theatervoorstelling 'Ça brûle' slaan de Antwerpse collectieven De Roovers en De vereniging voor enthousiasten voor het reële en universele de handen in elkaar voor een vurig avondje theater. Vuur is het centrale element in deze voorstelling, van kaarslichtjes tot 'full blown' gasbranders. Vaak compromisloos grappig, maar met een duidelijke politieke subtekst.

MICHIEL LEEN |

De vereniging voor enthousiasten voor het reële en universele staat voor het eerst sinds lang opnieuw op de planken, met An Miller (Liesje uit de één-serie *Het Eiland*) als speciale gast. De Roovers doen al sinds 1994 hun eigenzinnige ding. Dat is ook te merken aan de opbouw en tekst van deze voorstelling; rond de centrale thematiek bouwden de acteurs een hele voorstelling op. Meer dan een afgerond geheel is *Ça Brûle* dus een opeenvolging van sketchachtige scènes waarin vuur centraal staat.

DUMMIES

De mens heeft immers altijd een wat vreemde relatie gehad met het vuur. Het bood vele mogelijkheden,

waarmee hij voor altijd voorsprong nam op de dieren, die geen vuur konden maken. De mens ontdekte echter al gauw dat warmte en destructie hand in hand kunnen gaan. Met dat gegeven gingen de acteurs aan de slag, en al in de eerste acte is het goed raak. Die is wel opgevat als een klassieke monoloog, maar de actrice die hem opvoert, wordt doelbewust van het podium gespeeld door een zwijgende kolos met een vervaarlijke gasbrander — een glansrol van Johan Dehollander. Een hilarisch contrast, al blijkt duidelijk dat het publiek zo vroeg in de voorstelling nog niet zeker weet of er in dit stuk wel luidop mag gelachen worden. Bovendien houdt je meer dan eens je hart vast bij de gedachte aan de vreselijke ongelukken die uit dat al te nonchalante

vuurke-stoek kunnen voortkomen.

Gelukkig blijft de cast van grote (onverwachte) ongelukken gespaard en wanneer even later Dirk Van Dijk het podium betreedt om op geaffecteerde wijze commentaar te geven bij een absurde voorlichtingsfilm, mag er gelukkig wel luidop gelachen worden. Van Dijk — bekend als Michel Drets uit *Het Eiland* — trakteert het publiek op een hilarisch rondje 'kapitalisme voor dummies', geruggesteund door beelden die voor het merendeel afkomstig zijn uit een naar verluidt authentieke Zuid-Amerikaanse schoolfilm.

LUCIFERS

Toch is *Ça Brûle* niet zomaar vrijblijvende kolder. Het stuk barst van de referenties naar wereldbranden, de brandende boekenstapels van het interbellum en Jan Palach, de Tsjechische student die in 1969 zichzelf in brand stak als protest tegen het communistische regime in zijn land. Zonder meer hartverscheurend is de korte scène rond het sprookje van het meisje met de

zwavelstokjes. Zij sterft immers aan de deur van een rijkeluiswoning wanneer ook haar laatste lucifer is opgebrand. De Roovers vragen zich als het ware hardop af waarom ze er niet voor gekozen heeft om met die laatste lucifer dat huis in de hens te zetten.

Kortom, met *Ça Brûle* leveren de beide collectieven een ver-

schroeiend grappig, maar ook brandend actueel stuk af. Zeker niet het meest toegankelijke toneelstuk, maar alleszins een warme aanrader.

"Ça Brûle." 16/12 en 17/12 in de Leuvense Stadsschouwburg. Info & tickets via www.30cc.be.

Al de hits,
al het nieuws

Check out
www.mixfm.be

Zet 'm nu ook
op je radio

(advertentie)

Duizend handtekeningen voor fietspad Geldenaaksebaan

“Tienduizend handtekeningen verzamelen lukt ook, maar duurt langer”

“Studenten fietsen waar ze niet moeten fietsen,” “Studenten fietsen zonder fietslichten,” “Studenten lappen de verkeersregels aan hun laars.” Goed, we bekennen, al moet ook de stad Leuven eerlijk zijn; waar moet een fietser naartoe als er geen goede fietspaden zijn? Op zijn minst één studente heeft ingezien dat het tijd is voor actie.

DAPHNE DE WIT |

Linde Vloeberghs, K.U.Leuven-masterstudente Handelingenieur, startte in mei een petitie om te strijden voor een fietspad op de Geldenaaksebaan in Heverlee. Er waren vorig jaar voorstellen van stad Leuven om de Geldenaaksebaan te vernieuwen en een smal gecombineerd fiets- en voetpad te voorzien. Een kleine tegemoetkoming voor de honderden, voornamelijk schoolgaande, fietsers die dagelijks langsrijden. De bewoners van de Geldenaaksebaan hebben zich echter verzet tegen deze aanpassingen, enerzijds omdat een smal gecombineerd fiets- en voetpad nog steeds te gevaarlijk zou zijn, anderzijds omdat ze dan aan

parkeerplaatsen moesten inboeten. Bijgevolg werd het plan voor een fietspad afgeschaft.

BUURTCOMITÉ

Veto: *Dus je bent een petitie opgestart. Vanwaar dat engagement?*

Linde: «De Geldenaaksebaan is een straat waar ik vroeger ook altijd langs moest. Toen ik in de krant las dat alles uiteindelijk hetzelfde zou blijven, dacht ik: hoe is het mogelijk dat de stad Leuven in een straat waar dagelijks zoveel fietsers langskomen de kans niet aangrijpt om de fietsveiligheid te verbeteren? Hoe is het mogelijk dat ze het buurtcomité wél aan het woord laten, en niet de mensen uit de omliggende straten, of zij die elke dag gebruik maken van de weg? Het algemene belang

van zulke plannen wordt daarbij geheel uit het oog verloren.»

Veto: *Ben je snel aan duizend handtekeningen geraakt?*

Linde: «Ja, heel snel, ik had ze na twee weken. Voornamelijk via briefjes die ik meegaf aan de scholen in de buurt. Daarnaast startte ik ook een online versie van mijn petitie. Kijk, duizend handtekeningen op twee weken tijd is een statement. Als ik tienduizend handteke-

ties gekregen van ouders met kinderen uit Sint-Norbertus (een lagere school gelegen op de Geldenaaksebaan) die zich achter dit initiatief wilden scharen. Onder meer Luc Lauwers, Hoogleraar aan de Faculteit Economie en Bedrijfs-wetenschappen, Bruno Lambrecht, juridisch adviseur aan de K.U. Leuven en Tania Vandenbroucke, ingenieur-architect stedenbouwkundige en tevens ex-personeelslid

gaan samenzitten om een nieuw voorstel uit te werken, met de bedoeling dat het een compromis zou worden: zowel een veilig fietspad als een alternatief voor de enkele parkeerplaatsen (*acht, red.*) die door ons tweevoudig voorstel verloren zouden gaan.»

PRIORITEIT

Veto: *Wanneer kunnen we de goedkeuring verwachten?*

Linde: «We hebben onze plannen afgegeven aan Dirk Robbeets en Herwig Beckers, schepenen van Openbare werken en van Ruimtelijke ordening. Ze gingen begin december iets laten weten — nu dus — maar dat moet natuurlijk opnieuw goedgekeurd worden op andere niveaus, wat erg veel tijd in beslag neemt. Hoe dan ook hoop ik dat ons project gehoor krijgt en dat stad Leuven inziet dat fietsveiligheid een prioriteit is.»

Info: www.ipetitions.com/petition/geldenaaksebaan

“De bewoners verzetten zich tegen een fiets- en voetpad omdat dat ten koste ging van parkeerplaatsen”

ningen moet verzamelen, lukt dat ook, alleen duurt dat gewoon langer. (*lacht*) Gelukkig heb ik via die briefjes een paar interessante reac-

van de K.U.Leuven.»

Veto: *Jullie hebben de handen in elkaar geslagen?*

Linde: «Inderdaad, met hen ben ik

Uitgelezen in Tweebronnen

Poëtische passie en schone schijn

2009 blaast zijn laatste adem uit. De dagen worden korter, de examens liggen op de loer en we gaan weer met z'n allen Kerstmis, oudjaar en nieuwjaar vieren. Gezellig thuis, bij de bomma of bij de familie van uw lief. Gezellig? Voor sommigen is het uitzitten van zo'n familiefeest verre van aangenaam. Vaak staan deze jaarlijkse parades van eten, drinken en schone schijn immers bol van spanningen.

HERLINDE HIELE |

In de Tweebronnen Bibliotheek van Leuven vindt tweemaandelijks *Uitgelezen* plaats, deze keer al voor de veertiende keer op rij. Dit boekenevenement wordt georganiseerd in samenwerking met de Vooruit in Gent, waar het initiatief bij studenten al is uitgegroeid tot een maandelijkse culturele *hot-spot*. De laatste editie in Gent draaide rond het thema “Only Rock-'n-Roll”. In Leuven draait het deze keer rond het iets minder sexy, maar daarom niet minder intrigerende thema “Familie en schone schijn”. Minister van Staat Jos Geysels wordt een avond lang losgelaten op vier vrouwen om daarover wat te contempleren. Anna Luyten, Annenemie Struyf, Betty Mellaerts en Fien Sabbe mogen donderdag 10 december elk hun zegje komen doen. Gesprekken die gegarandeerd leiden tot een portie literaire lyriek en poëtische passie.

BELEZEN

Drie boeken, geselecteerd in samenspraak met De Vooruit in Gent, passeren de revue. *Paasparade* van Richard Yates gaat over liefde binnen een relatie en een gezin. *Caesarion* van Tommy Wieringa verhaalt over kunst zonder moraal, over de zoektocht naar een vader en een moeder en een onmogelijke liefde. Het derde boek is *Suikerspin* van Erik Vlamincq, waarin nog meer zoektochten en liefde hun opwachting maken.” We weten dat deze boeken een ware hit zijn binnen leesclubs en hopen dan ook dat er veel leesclubmensen op afkomen. Hoewel die misschien liever lezen in de plaats van contempleren. We mikken ook op studenten Letteren, die toch ook heel belezen zijn, maar nog te vaak afwezig zijn op ons evenement,” aldus Danny Theuwis van Tweebronnen.

Volgens de organisatoren zijn de boeken stuk voor stuk “zinnenstrelende meesterwerken”. Wij, die nochtans ook ooit student Lette-

ren zijn geweest, hebben helaas nog niet de kans gehad om ze te lezen. Mocht u zich in dezelfde positie bevinden, raden we u toch nog ten stelligste aan om donderdag eens naar Tweebronnen af te zakken. Is het niet voor het geschreven woord, doe het dan vooral voor de muziek. Liesa van der Aa mag immers het muzikale luik van de avond verzorgen. Wij hadden eerder al de kans om haar aan het werk te zien en waren diep onder de indruk van haar kunnen. Een *loop station*, een micro en een viool, meer heeft ze niet nodig om haar publiek te betoveren.

BOEKENPLANK

Als zelfs muziek u niet kan losweken van de cursussen, is er er nog een ander argument om eens uit uw kot te komen. Na afloop vindt er immers nog een heuse tombola plaats. De prijzen variëren van een enkel boek tot een heus boekenpakket. Dan hebt u meteen weer wat om op de boekenplank te zetten als uw examens afgelegd en de leerboeken naar de zolder verbannen zijn. En meteen biedt zich daar ook de mooie kans aan om een weer wat meer belezen man of vrouw te worden. Want daar draait het tenslotte toch allemaal om in dit ijdele bestaan vol schone schijn.

dplm

Heb je al 'n diploma, een tijdje hoger onderwijs of werkervaring achter de rug? Of overweeg je om een tweede diploma te behalen om je groeikansen op de arbeidsmarkt te verhogen? Kies voor een korter opleidingstraject van de KHLeuven.

Korter, omdat je op basis van je eerste diploma, leer- of werkervaring EVC's of EVK's* kan voorleggen, die je recht geven op vrijstellingen. Zodat je opleidingstraject misschien wat korter kan.

Alle info vind je op www.khleuven.be/verkortetrajecten

* EVC = Elders Verworven Competenties - EVK = Elders Verworven Kwalificaties

Met een verkorte opleiding van de KHLeuven raak je snel aan de slag.

KHLEUVEN
KATHOLIEKE HOGESCHOOL LEUVEN

www.khleuven.be/verkortetrajecten

"Ik probeer mezelf te zijn, maar wat is dat?"

"Iedereen noemt hem Lucas, Lucas 'van den Amedee'. Een andere familienaam lijkt hij niet te hebben. En terecht, want geen enkele kafeebaas wordt zo nauw gelinkt aan zijn kroeg. Wie naar de Amedee komt, komt ook een beetje voor Lucas en wie van Lucas houdt, houdt van zijn kafee. Veto trok naar de enige kroeg in Leuven waar student en 60-plusser elkaar in klassieke muziek en rond het ganzenbord vinden."

In 2001 interviewden Astrid Houthuys en Heidi Van Hout de grote Lucas van den Amedee, die vorige week overleed. Veto publiceert het interview integraal opnieuw op haar website. Rust in vrede, Lucas, we zullen je missen.

(advertentie)

KULEUGEN

Maandag 7 december 2009 — jaargang 5 — 2009-2010 — nummer 11 — www.kuleugen.be

Gevaarlijke kerstversiering

Sinterklaas was het land nog niet uitgevlucht toen Leuven al volop versierd werd om de komende kersttijd aan te kondigen. *An sich* geen probleem mee. De KULeuven juicht elk initiatief om de grauwhed van *Tobbackgrad* in te dijen volop toe. De aard van de versieringen zorgen echter voor onverwachte problemen. Zoals te zien valt op de Bondgenotenlaan heeft het stadsbestuur geopteerd voor flashy lichtjes. In wezen een

relatief subtiele toets. Door er zo veel mogelijk zo kort mogelijk op elkaar te dumpen toont de stad Leuven zich opvallend intolerant.

Met name de epilepsielijders onder ons zijn er de dupe van. Ludo Geloën, woordvoerder van Gasthuisberg vertelde ons dat de laatste week gemiddeld twee epilepsiepatiënten per dag worden binnengebracht. Het overdreven schouwspel van de kerstversiering provoceert een toeval. "De symp-

tomen zijn hevig schudden en wartaal uitkramen. Niet zelden bevuilen de patiënten zichzelf tijdens zo'n toeval met fecaliën of braaksel. Ook rector Mark Waer is in zo'n toestand binnengebracht. We hebben hem echter laten gaan toen bleek dat hij helemaal geen epilepsie had maar gewoon van een cantus kwam."

Marlboro organiseert 24 urenloop

"Hier zit een reukje aan"

Na ExQi krijgt nu ook Marlboro subsidies van de stad Leuven voor een studentikoze activiteit. Het nieuws verspreidde zich als een lopend vuurtje. LOKO (Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie) reageert aangebrand: "Wij organiseren dit evenement al jaren zonder financiële steun van de stad. Hier klopt iets niet. Meer nog, hier zit een reukje aan."

Denise Vandevort, de bevoegde

schepen, repliceert vurig: "De studenten hebben het al die jaren zonder ons weten te redden. Ik zie niet in waarom wij dan goed geld aan hen zouden besteden, dat we even goed in de tabaksindustrie kunnen pompen. Bovendien beloofde Marlboro een logo van de stad Leuven op elk pakje dat op het festivalterrein verkocht wordt, een profileringsmogelijkheid die ik niet kan, nee, niet wil missen.

Roken is momenteel brandend actueel."

Marlboro wil enkel kwijt dat het de ophef rond de hele kwestie betreurt: "Wij hadden net gehoopt dat LOKO ons lopers zou leveren. Studenten roken toch ook?" Fabrique Nationale de Herstal, medeorganisator, wil tot slot nog meegeven dat het een echte knaller belooft te worden!

Mededeling van uw studentenraad

De Leuvense studentenbewegingen zijn gechoqueerd door het beleid van de stad dat veel te weinig rekening houdt met de Leuvense studenten. Daarom roepen we op tot een vreedzame protestactie op donderdag 10 december vanaf 20u op het Hogeschoolplein.

Kerstmutsen, Glühwein en adventkransen worden voorzien door Bonas Joonen, notoir kerstafficiando.

Door het eindeloos zingen van *Jingle Bells* en vrije versies ervan, plant LOKO alle geweld, oorlog en wijvengezaag voor eeuwig en drie dagen de wereld uit te helpen.

Bonas Joonen is alvast gerust in de goede afloop.

Finding Freddy

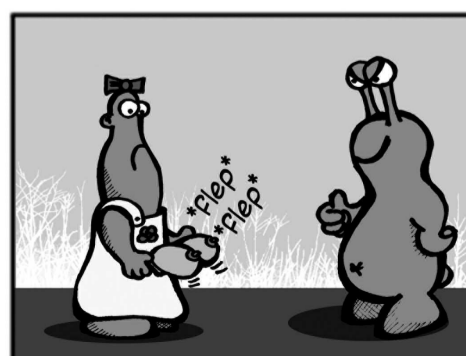
De Freddy van deze week is zonder enige twijfel een sleutelaflevering in het nooit eindigend avontuur van onze sympathieke doch getormenteerde antiheld Freddy. De thematiek van deze strip en de uitwerking van die thematiek zijn getekend door een opvallend hoog metagehalte. Er wordt gesproken over het publiceren der Freddy. Sterker nog, het publiceren der Freddy wordt verheven tot grap. Nu zijn sowieso

alle peridodieken die Freddy publiceren een grap: Veto, Campuskrant, The Voice, De Financieel-Economische Tijd en De Rode Vaan. Ook de inhoud der standaard-Freddygrap - een oertraditionele, superefficiënte en zeer fijn geformuleerde witz over de vrouwelijke boezem - wordt op de korrel genomen. Meer dan ooit dompelt auteur Shellac zich onder in mescherpe en nietsontziende antihu-

mor. Daar huldigen wij hem voor. Met "huldigen" bedoelen we "lynchen". Moge je rotten in de hel, teringlijer. De vraag is echter wie hier werkelijk op de rooster wordt gelegd? Freddy, zijn auteur of zijn lezer? U kan uw antwoord door-mailen naar kuleugen@veto.be en misschien wint u wel een levenslang abonnement op Shellac.

Freddy

door Sh3L14C

www.shellac.be

Uitgelekte nota: mogelijke universiteitsbrede bachelors

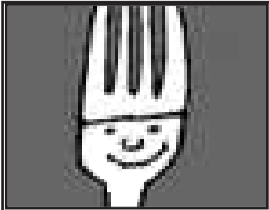
Begin bij de wereld, studeer breed aan de K.U.Leuven

Bachelor Hout-Latijn Verschillende minors!

Mark Waer zkt zijn codex ***
KULeuven zkt mopjes *** Roken zkt
het nieuwe roken *** Els zkt nt lng
sleutl *** Geert zkt erectie *** Ide zkt
kinneke Jezus *** Redsec zoekt tijd
voor vrouw van zijn leven ***
KULAK zkt geld *** Letterendecaan
zkt geld *** Geld zkt niemand ***
Maud zkt kerstkaart *** Remy zkt
Leffe *** Betse zkt oudste zuster
*** Ruben zkt profilering *** Jelle
zkt zwarte boekhouding LOKO ***
Matthias zkt kat met goed geheugen

"Ik wil echt geen thesis waarvoor ik opzoekingswerk in Brussel ofzo moet doen. Ik wil dat alles te vinden valt in Fakbar Letteren of in de C-Bib." (Voormalig redacteur student)

Menu van de week

in Alma 1-2-3

7 - 12 dec. 2009

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

1/2e kip met saus en garnituur A3	4,90
Gebakken visfilet met Bearnaisesaus	4,90
Groentennuggets met spinazie in boter	4,00
Kippenbout met zoet-zure currysaus A1+A2	2,60
Kippenlapje met groenten en saus A2	4,00
Koninginnenhapje A1+A3	3,40
Spaghetti bolognaise A3	2,60/3,10
Steak met groenten en saus A1	4,90
Wienerschnitzel met boontjes en gratin	4,60

woensdag

1/2e kip met saus en garnituur A2	4,90
Kalkoenlapje met stoganofsaus	4,90
Koninginnenhapje A2+A3	3,40
Loempia met Marco-Polosaus en wokgroenten	3,40
Moussaka met Griekse sla	3,40
Spaghetti bolognaise A2	2,60/3,10
Steak met groenten A3	4,60
Vleesballetjes in mosterdsaus A1+A3	2,60

donderdag

Fishticks met tartaarsaus A1 + A2	2,60
Gevulde paprika met Provençaalse saus	4,00
Kippenlapje met groenten, saus en kroketten A3	4,60
Koninginnenhapje A1+A3	3,40
Lasagne met zalm	4,60
Spaghetti bolognaise A3	2,60/3,00
Steak met groenten en saus A1+A2	4,90
Varkensgebraad met Rodenbachsaus	4,00

vrijdag

Koninginnenhapje A2+A3	3,40
Pangasiusfilet met bieslooksaus	4,90
Vleeskroketten met fijne boontjes A1+A2	2,60
Volkoren macaroni met groentebolognaise	4,60

zaterdag

Gevulde paprika met Provençaalse saus A1	4,00
Kippenbout met zoetzure currysaus A1	2,60
Kippenlapje met groenten en saus A1	4,00
Koninginnenhapje A1	3,40

Filmticket voor slechts 5€ ?

Om van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke prent in Kinopolis te kunnen? Te koop in alle ALMA-resaurants! De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de Kinopolis website.

Kijk ook op de website voor menu **Gasthuisberg**, **Justus Lipsius** en **Pauscollege**

(advertentie)

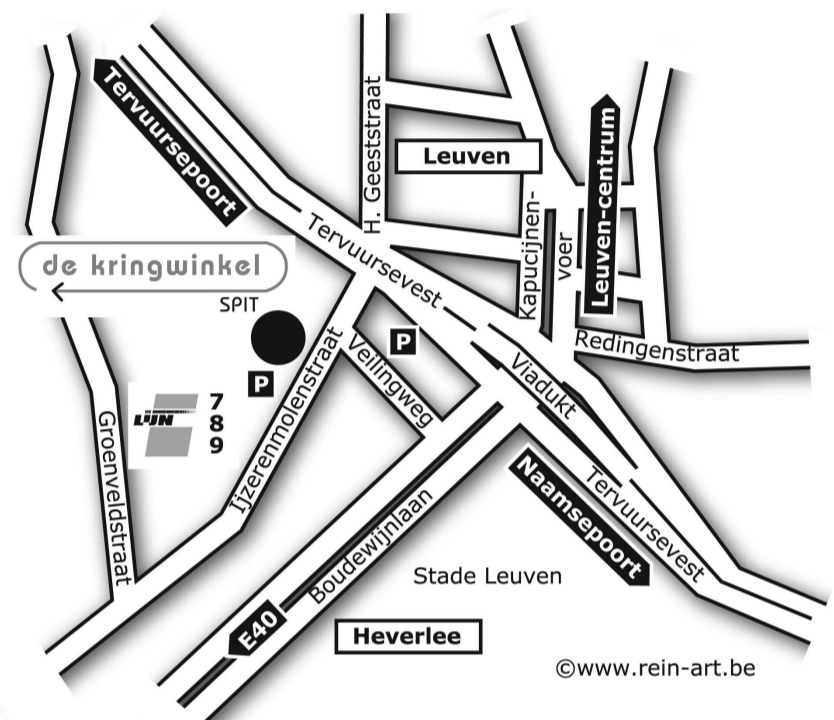
Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:
Ijzerenmolenstraat 10-12 in Heverlee

Open: ma - vrij: 10 - 18u
zat: 10 - 17u
zo: gesloten

Tel.: 016 65 29 57 Web: www.spit.be

(advertentie)

Kapsalon A4SO

met of zonder afspraak

STUDENTEN:

ZIJ: wassen + snit + los drogen € 18

HIJ: wassen + snit € 15

Tiensestraat 135
3000 LEUVEN
0487 366 679

i steeds speciale studententarieven

AD FUNDUM!

Elke dinsdagavond
tussen 8 en 9

Studentenradio op het
ritme van de bierstad

MIX FM
102.6 Leuven
106.7 Herent * 107.1 Oud-Heverlee

De goedkoopste fuifzaal van Leuven!

355 euro per avond
250 euro tijdens het weekend

Faculteitskringen en hogeschoolkringen aangesloten bij LOKO en OSR/OKER krijgen een korting van 105 euro per fuif.

Bij elke 5e fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis.

Voor reservaties of inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 36 - Nummer 11
Maandag - 7 december 2009

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:
Maud 'Pokerface' Oeyen

Redactiesecretaris & V.U.:
Jeroen 'You try to be the king, but the ace is back' Deblaere
's Meiersstraat 5 - 3000 Leuven

Redactie:
Remy 'Big Blind' Amkreutz, Joachim 'The Flop' Beckers, Herlinde 'Riverside' Hiele, Ide 'Schoppen Dam' Smets

Medewerkers deze week:
Betse 'The Flushinator' Bosselaers, Ruben 'Kid Poker' Bruynooghe, Laurens 'The Frenchman' Cerulus, Els 'Four of a kind' Dehaen, Jelle 'Drama Queen' Dehaen, Daphne 'Two Pair' De Wit, Christiaan 'High Card' Franz, Philip 'Swiss Cash' Gallasz, Geert 'Dead man's hand' Janssen, Brechtje 'Turn' Keulen, Eric 'Straddle' Laureys, Michiel 'The Legend' Leen, Frank 'The Benjamin' Pietermaat, Martijn 'Dutch Pride' Smiers, Jochem 'Tricke' Thyssen, Mathias 'Newbie' Vanden Borre, Johan 'Tricke' Van Hellemont, Thomas 'Dealer' Van Oppens, Sophie 'Shorty' Verreyken

Cartoons:
Laurens Cerulus

DTP:
Christoph 'Instant Rimshot' Meeussen, Herlinde Hiele, Maud Oeyen & Jeroen Deblaere

Eindredactie:
Christoph Meeussen, Jeroen Deblaere & Herlinde Hiele

Internet:
www.veto.be

Publiciteit:
Alfaset cvba - Annelies 'The one who never shows up' Magits
alfaset@loko.be
016/22.04.66

Drukkerij:
Tuerlinckx (Molenstede)
Oplage:
9000 exemplaren
ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen
Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdagmiddag plaats om 16u en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, poktertermen...) zijn welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Kringkalender

ALFA
cantus Alfa@Ambiorix op 10/12 om 20u30

BABYLON
Sinterklaascantus@Pavlov op 8/12 om 20u30

EOOS
Eoos-Mecenas-cantus@Pavlov op 7/12 om 20u30

FARMACEUTICA
Sinterklaascantus@De Capsule op 7/12 om 21u
Farma meets Elixir@Elixir op 9/12 om 22u
Kerstfeestje + TD@Rumba op 15/12 om 19u

HISTORIA
Kerstcantus@Pavlov op 14/12 om 20u30

KATECHETIKA
Kerstfeest@Damiaancentrum op 15/12 om 20u

POLITIKA
Nederlandstalige Kerstfuif@Musicafé op 10/12 om 21u30

VLAAMS RECHTGENOOTSCHAP
Kerst-TD@Musicafé op 8/12 om 22u

SCIENTICA
Aperitiefconcert@De Koelisse op 7/12 om 19u30

Menu van de week

MAANDAG-DONDERDAG
Scorpioscoops (18-19u): deze week naast brandend hete actua ook de maandagse koffieklets over de Veto.

DINSDAG
Camera Obscura (19-20u): Alles over het Kortfilmfestival *** Recensies *** filmtickets te winnen
De Geluidsarchitect (20-21u): Jaaroverzicht

WOENSDAG
Netwaves (22-23u): Deze week demonstreert netwaves voor de zoveelste maal dat er ongelooflijk mooie artistieke spullen gewillig rondslingeren op het internet, en dan bedoelen we niet foto's van ontblote lichaamsdelen, maar wel de klanktapijten die er bij horen.

DONDERDAG
Club 106 (22-01u): Silo-special with interview & favourite records of "Toon Janssens" & Dj-Set "Nilz"

ZATERDAG
World Scorpio (20-21u): Last World Scorpio of 2009: review with highlights from this fantastic year!

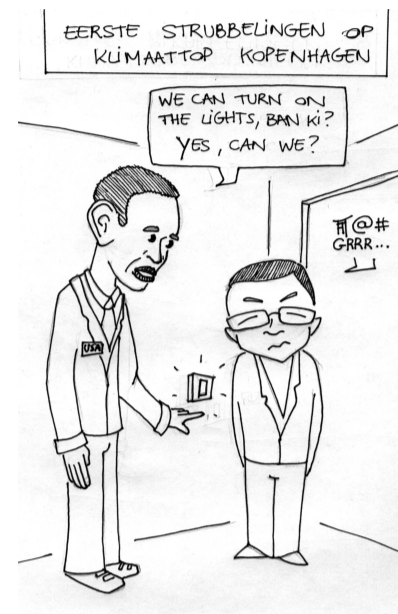
Oplossing

4	5	1	3	2	8	6	9	7
7	3	6	4	1	9	5	2	8
8	2	9	7	6	5	3	4	1
1	9	5	8	3	6	2	7	4
2	6	7	9	5	4	8	1	3
3	4	8	2	7	1	9	6	5
9	7	4	6	8	3	1	5	2
5	8	2	1	9	7	4	3	6
6	1	3	5	4	2	7	8	9

Minisudoku

1		5		7		4	3	
	4	2			3			
			4			2		9
				4		9	1	
	2			9		5	8	4
4	8		1	3	5		7	
		7					5	6
	9		2					3
						8		7

Gastprogramma

STUDENTEN ZOEKEN REDENEN OM TE BETOGEN!

Afgelopen week werd LOKO overspoeld door aanvragen om te betogen. Zo moest stafmedewerker Kuylaert het LOKO-kantoor extra lang geopend houden omdat hele horden studenten voorstellen indienden voor betogingen. Een groepje studenten wil betogen tegen kasseien in Leuven, anderen zijn dan weer tegen de KULAK en pleiten voor een afschaffing. Een solitaire Vetoredacteur wil dan weer betogen tegen 'neuken met condoom': "In Nederland mag het!" Mark Waer diende ook een aanvraag in. De rector wil betogen tegen de studenten.

Betogen blijkt immens populair geworden. Na de oproep om op te komen tegen de fietsrace, werd het een echte rage. Een Vetoredactrice verklaarde: "Betogen is de nieuwe tamagotchi."

MEDEWERKER VAN DE WEEK: GEERT JANSSEN

Vandaag kan Veto reeds twee jaar rekenen op de kunde van Geert Janssen, gewaardeerd popjournalist, blogger, poëet en muzikkenner. Waarvoor dank.

GEZOCHT TEKENTALENT

STRIPteasers REKRUTEERT AMATEUR STRIP- EN CARTOONTEKENAARS

HELP MEE OM LEUVEN ZIJN EIGEN STRIPROUTE TE GEVEN
INTERESSE? E-MAIL: striproule_leuven@hotmail.com
MEER INFORMATIE via facebook pagina STRIPteasers

“We zijn allemaal onnozelaars”

‘Softie’ schept een ietwat tragikomisch beeld van Gunter Lamoots jeugd, van schattig kleutertje tot zestienjarige sul. Het niet altijd even coherente verhaal, wordt gesierd met hilarische foto’s uit de oude doos en anekdotes over salopetten, foute geboortekaartjes, de hond van Jezus en, last but not least, harde brokken stront.

BET BOSSELAERS &
ERIC LAUREYS |

Lamoot blijkt een lange slungel die er eerder negentien dan negenendertig uitziet. Hij beweert de antwoorden op alle vragen al te kennen: “Het eerste antwoord is ‘ja’, het tweede ‘nee’, en het derde ‘driehonderd gram!’”

Veto: Uw voorstelling ‘Softie’ bestaat nu meer dan een jaar. Wordt het nooit vervelend?

Gunter Lamoot: «Voor mij blijft dat wel oké. Ik speel deze show liever dan de vorige, ‘Uw Beste Vriend’. Die was ik snel beu, want het was soms extreem en dat had ik wel gehad na een tijdje. Alles steekt mij vrij vlug tegen, maar dat mag je natuurlijk niet laten merken aan de mensen.»

Veto: Uw acts lijken vaak onvoorbereid.

Lamoot: «In ‘Man Bijt Hond’ (Lamoots rubriek ‘De Vraag van Vandaag’, red.), is er tamelijk veel geïmproviseerd. In deze show ‘Softie’ daarentegen, niet. Maar beide manieren zijn leuk: ik wissel mijn theatershows af met stand-upcomedy. Dan is het gewoon ik met een microfoon, en dan probeer ik vanalles uit. Het is ook een kunst om dingen op het moment zelf te brengen.»

Veto: In ‘De Vraag van Vandaag’ ziet u mensen de domste antwoorden geven. Is het moeilijk om dan serieus te blijven?

Lamoot: «Dat is niet zo moeilijk. Ik hou er alleen rekening mee dat ik de mensen niet belachelijk maak. In de eerste plaats lach ik vooral met mezelf: soms kom ik onnozeler over dan ik ben.»

Veto: Zijn er soms kandidaten die niet met uw grappen kunnen lachen?

Lamoot: «Dat valt mee. Sommigen zijn enthousiast, anderen meer timide. De mensen weten waarvoor ze komen, hé. Maar er zijn wel kijkers die dingen niet appreciëren. Vorige week kreeg ik een aantal mails: dat het een schande is, dat ik verbannen moet worden van het scherm, dat ik belachelijk doe en de mensen behandeld als kinderen. Ik heb dan op aanraden van Jan Eelen, de regisseur, die mails voorgelezen, met naam en toenaam. Dat vond ik wel grappig.»

Veto: Op uw website staat een filmpje waarin je lacht met de Kardi-naal, terwijl hij naast u zit in ‘De Laatste Show’.

Lamoot: «Ik heb achteraf gehoord dat hij zich geamuseerd heeft. Vooraf hadden ze wat schrik: Kar-

“Dingen verbloemen, dat is bullshit”

dinaal Danneels en Gunter Lamoot samen in De Laatste Show. “Hou je wat in hé, Lamoot”, zeiden ze. Eerst tast je af hoe ver je kan gaan, maar dat was al vlug in orde. Die mens had ik-weet-niet-hoeveel leute. Ik wou hem niet in zijn waardigheid schenden. We zijn allemaal maar onnozelaars, al heeft de ene een hogere functie dan de andere.»

Veto: Denkt u dat de kwaliteit van comedy gedaald is door de ‘boom’ van stand-upcomedians de laatste jaren?

Lamoot: «Ik reken mezelf nog bij de ‘eerste stroming’. Toen wij begonnen,

was er eigenlijk niets. Je moest gaan optreden in cafés of jeugdhuizen, waar men dat helemaal niet gewoon was: het was nog wat zoeken. Als je nu begint, heb je veel meer mogelijkheden en dat is een voordeel. Aan de andere kant denken velen: daar is

als u merkt dat een mop totaal niet aanslaat?»

Lamoot: «Ik ga niet zeggen dat ik me niets meer aantrek van het publiek, maar sinds een paar jaar ben ik daar over. Vroeger moest ik vooraf altijd een paar pintjes drinken om op mijn gemak te zijn, anders was ik ook maar een sukkel. Nu is dat niet meer nodig.»

Veto: Uw typetje ‘Véronique’ wilde u eerst niet gebruiken. Hoe merkte u dat ze toch aansloeg bij het publiek?

Lamoot: «Véronique is iets speci-

van tweedehandsboeken ofzo, dat zie ik nog wel zitten.»

«Ik ga niet zeggen dat ik ‘zomaar iets doe’, want dat is vals bescheiden, maar ik weet wat ik ongeveer waard ben en probeer verschillende dingen te doen waar ik achter sta. Dat is het geestigste, ook omdat mijn vervelingsdrempel redelijk laag is.»

Veto: U zal nu ook in de jury van ‘De Slimste Mens’ zetelen.

Lamoot: «Vorige week heb ik mijn eerste opname gehad, met Louis

schoendozen met foto’s terug gaan bovenhalen, dingen bekijken, en ci en la. Dat is een compliment, want dat is ook wat de bedoeling van de show.»

«Mijn vorige show was voor sommigen nogal extreem, met pornobeelden enzo. In die periode heb ik ook als kandidaat in ‘De Slimste Mens’ gezeten en had ik een rubriek in ‘De Laatste Show’. Dat merk je wel aan je kaartenverkoop: de zalen zitten vol. Maar sommige mensen verwachten dan dat het iets gelijkaardigs zal zijn dan wat ze al kennen, maar dan krijgen ze een mentale zak in de maag gesplitst en dan denken ze: “Die Lamoot, da’s niets voor ons.” Dat is het probleem met het feit dat ik uiteenlopende dingen doe. Op dat vlak ben ik niet zo ‘klantvriendelijk’. Iemand met meer brains in zijn kop zou toch twee keer over nadenken over hoe de consument te laten inschatten waarvoor hij komt.»

Veto: Is shockeren geen makkelijke vorm van humor?

Lamoot: «Het gaat niet over shockeren, hé. Het gaat over iets grappig vinden, maar dan een onderwerp nemen dat niet echt past. Dat kan toch? Ik heb niet de neiging om echt te shockeren. Op dat vlak ben ik nog een klein kind: dingen die een beetje ‘shockerend’ zijn, dat is tof. Je moet daarmee spelen en dat koesteren. Denk maar aan Theo & Thea van vroeger: dat is allemaal zo plat, maar leuk!»

SKELLETEN

«In de show heb ik nu een verhaaltje over harde brokken tijdens het kakken. Dat je dan echt op je tanden moet bijten. Dat is vrij plat, maar ik vind dat tof om daar eens mee te lachen, zolang het een beetje origineel wordt ingevuld op een al dan niet herkenbare manier. Degenen die het snelst roepen dat je zoiets niet mag doen, dat zijn degenen met de meeste skeletten in hun kleerkast. Die nemen het veel te serieus en zeggen dan: “Toon Hermans had dat toch niet nodig?”»

«Dingen verbloemen is toch ook bullshit! Als het nu over seks of pornografie of stront gaat, dan heb je mensen die daar verbloemde moppen over maken. Een groot deel van de bevolking vindt dat dan tof, omdat het verfiend is. “Je moet het niet uitleggen,” klinkt het dan. Maar daar gaat het niet om. Het zijn twee maten, twee gewichten. Bang zijn van expliciete woorden is nergens voor nodig. Dan lachen de mensen omdat je het verfiend doet, maar er zit geen mop in. Ik wil gewoon zeggen waar het op staat en dan kan je een mop maken.»

Veto: Merkt u een verschil in generaties? Kunnen oudere mensen minder lachen met zulke dingen?

Lamoot: «Nee, het zijn vaak oude mensen die het hardst lachen met die vunzigheid. Ik heb ‘Softie’ toevallig ook een keer in Nederland gespeeld en het stuk waar zij het hardst mee moesten lachen was dat van de harde stront. Er is wel een verschil tussen generaties bij stand-upcomedians. Xander De Rijke doet bijvoorbeeld échte ‘stand-up’, en hij doet dat goed, maar hij kan dan minder lachen met abstracte humor, met rare dingen die op zich niet om te lachen zijn. Voor jongens van zijn leeftijd klopt dat niet. Toen ik jonger was, vond ik dat wel tof. Daar merk ik toch een verschuiving: de jeugd van tegenwoordig is vrij braaf en conservatief. In mijn tijd waren er nog wat naweeën van de punk ofzo. Nu lijkt de jeugd wat vlugger geschokeerd.»

CHRISTIAAN FRANZ

geld mee te verdienen, je kan op televisie komen. Maar zo werkt het niet. Je moet goed zijn. Van de relatief nieuwe stand-upcomedians zijn er een viertal die iets voorstellen: Xander De Rijke, Jeroen Leenders, Joost Vandecasteele, Tim Foncke.»

Veto: Hoe merkt u aan uzelf dat u de juiste criteria bezit voor een goede stand-upcomedian? Wanneer lachen de mensen?

Lamoot: «In het begin scheet ik in

aals. Het is totale bullshit die — al zeg ik het zelf — qua opbouw wel goed in elkaar zit. Véronique gaat uit van een buikgevoel, iets wat een beetje eng is om te doen. De eerste keer dat ik dat typetje bracht was meteen voor televisie. Je moet uitgaan van het idee dat je je belachelijk gaat maken en je zo goed mogelijk gaat inleven in dat typetje, wat dat ook moge zijn. Véronique is vrij abstract en dat is een voordeel, ik kan er de grootste nonsens mee brengen.»

Veto: U zei ooit: “Ik leef van het geld van mijn vrouw en prostituteer mijzelf sporadisch.” Is dat nog altijd het geval?

Lamoot: «Nee, nu prostituteert mijn vrouw zich.»

Veto: U werkt altijd solo. Zou u nog in een gewone job passen, met een baas en dergelijke?

Lamoot: «Ik heb het nooit gedaan, maar ik denk het niet. Ik zou ongelukkig zijn, maar het niet aan die baas laten merken. Zo’n lul ben ik dan ook weer. Als ik onder een baas zou werken, zou dat betekenen dat ik niet meer kan doen wat ik het liefst doe: optreden of dingen creëren. Dan zou ik mij écht prostitueren waarschijnlijk. Een winkeltje

Veto: Wordt u soms ongemakkelijk